

Tom Gillesbergs tale: BRICS-landene og det kinesiske Belt & Road Initiativ. På Henry George Biblioteket i København.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Hg.mp3>

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans

ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Instituttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Instituttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: “Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det “regionale omdrejningspunkt” i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun

koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

“Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst.”
(<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan “resten”, som ikke er en del af “Vesten”, anskuer situationen. “Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: “Hvilken side er du på?”” Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været

meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN's Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der

sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler

samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR's specielrapporter)". Lad os holde kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Instituttet fra Danmark.

BRICS' nye udviklingsbank genrejst

Den 13. april 2023 (EIRNS) – Den folkevalgte leder af et meget stort land med mange ressourcer stillede i dag et enkelt spørgsmål: "Hver aften spørger jeg mig selv, hvorfor alle lande er nødsaget til at basere deres handel på dollaren. Hvorfor kan vi ikke drive handel baseret på vores egne valutaer? Hvem var det der besluttede, at dollaren skulle være hovedvalutaen efter guldstandardens afskaffelse [i 1971]?"

Taleren var Lula da Silva, Brasiliens præsident. Han talte til et stort rundbordsmøde i Shanghai med embedsmænd fra BRICS New Development Bank (NDB). Han havde netop talt ved den officielle ceremoni, der markerede, at hans kollega, Brasiliens tidligere præsident Dilma Rousseff, overtog ledelsen af NDB. Da han spurgte: "Hvorfor kan vi ikke handle på basis af vores egne valutaer", blev han afbrudt af et rungende bifald fra de tilstedeværende brasilianske og kinesiske dignitarere.

I dag var en dag, hvor Den nye Udviklingsbank genopdagede sit oprindelige formål, nemlig at yde betydelige udviklingskreditter uafhængigt af IMF's betingelser, så fattigdom kan udryddes, folk kan få mad, og lande kan udvikle sig i hele verden. Lula havde forklaret ved NDB-ceremonien: "Beslutningen om at oprette denne bank" af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRICS – "var en milepæl i de nye vækstlandes fælles bestræbelser". Derefter, i en kraftig underdrivelse, men en som var nødvendig at fremsætte, forklarede Lula følgende: "I betragtning af deres omfang, deres befolkningers antal, deres økonomiers tyngde, og den indflydelse de udøver i deres regioner og i verden", kunne de fem lande "ikke forblive upåagtede af vigtige internationale anliggender".

Han konkluderede, at "Den nye Udviklingsbank opfylder alle forudsætningerne for at blive den vigtigste bank for det Globale Syd".

Hvis disse tiltag ikke var nok til at få den finansielle spekulationsverden i London og Washington til at gå amok, så sørgede Lula også for at tage en rundvisning i Huaweis faciliteter og tale med kineserne om 6G-udviklingen.

I sidste uge var der en rettidig præsentation på Det økonomiske Forum i Moskva af den fysiske økonom Sergey Glazyev, der tog fat på hemmeligheden bag Kinas formel til at udrydde fattigdom, med henblik på at andre lande, især hans

Rusland, kan kopiere denne succes. Han forklarede udførligt, at der ikke er nogen erstatning for et samfund, som undersøger de mest frugtbare idéer for at opnå de bedste videnskabelige gennembrud, der er centrale for den politiske beslutningstagning, med en lovgivning af markedsvilkår, som udnytter og drager fordel af individuelle initiativer til disse centrale samfundsmæssige mål.

Glazyev, der er en seriøs elev af Lyndon LaRouches fysisk-økonomiske tilgang

(https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html),

fremviste sin nye bog, "Det kinesiske økonomiske mirakel: Læren for Rusland og verden". Bogens beskrivelse på "løbesedlen" lyder således: "I det halve århundrede siden Deng Xiaopings reform- og åbningspolitik har Kina taget et hidtil uset spring fra dyb tilbagestående til at være førende i verden med hensyn til produktion og økonomisk udvikling. Befolkningen er flyttet fra barakker til de bedste byer i verden med hensyn til kvaliteten af levevilkårene. Landeveje er blevet erstattet af højhastighedstog og motorveje. Fra at være et overvejende landbrugsland med hovedsageligt manuelt arbejde, er Kina blevet førende i verden inden for området intellektualisering og robotisering af produktionen ... Kina er ved at blive førende i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden."

Så hvad skal du lave den 15. og 16. april? Bliv en ledende aktør i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden, én som du kan være stolt af, én som du kan fortælle dine børnebørn om ... én hvor du *kan* få børnebørn. Fordi: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_2023041

Vil Rusland importere økonomiske våben fra Kina?

Den 10. april 2023 (EIRNS) – En særlig begivenhed ved Moscow Economic Forum omfattede Sergey Glazyev, minister for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission, som direkte tog fat på spørgsmålet om, hvorvidt Rusland kan afdække hemmeligheden bag Kinas økonomiske mirakel og anvende denne metode på Rusland. Den særlige forsamling forekom at være tilrettelagt omkring Glazyevs nye bog, “Chinese Economic Miracle. Lessons for Russia and the World.”

Det centrale i hans rolige og afmålte præsentation var den kendsgerning, at regeringerne, før penge begynder at gøre sig gældende, kan overveje at udpege prioriteter for deres befolkningers generelle velfærd. De kan udforme kreditudstedelse baseret på den fornødne produktion, opfindsomhed, sundhed og uddannelse, der er nødvendig for at opfylde disse prioriteter. De anvender markederne til at tilskynde til iværksætterier, men regulerer markederne for at forhindre ukontrollerede finansielle konstruktioner og svindelnumre. Markederne tilskynder den enkelte til at anvende sine talenter til at opnå de sociale mål, der er fastsat i de valgte prioriteter. Vinderne opnår meget godt for sig selv og for deres samfund. De, der aldrig har tæmmet deres begær efter ekstreme profitter, kommer ingen vegne.

Glazyev genkendte dette som dét, kineserne kalder “socialisme med kinesiske særpræg”, men en rose med et andet navn ville dufte lige så sødt. Pointen er, at Kina i udgangspunktet prioriterede de offentlige interesser.

USA's grundlæggere kaldte det for “det generelle

velfærdsprincip". Alexander Hamilton forklarede dette anliggende om regeringsprioriteter og skabelse af kredit i sin "Report on Public Credit" og i sin "On the Subject of Manufactures". Franklin D. Roosevelts TVA-program var et klart eksempel på det, som kinesiske kommunister og ikke-kommunister studerede og anvendte. Efter at have udryddet den ekstreme fattigdom blandt 800 millioner kinesere i løbet af de sidste 30 år besluttede Kinas præsident, Xi Jinping, at eksportere denne succesfulde model for afskaffelse af fattigdom til resten af verden.

Det finansielle dynasti af derivater i City of London og deres kompagnoner på Wall Street burde bekymre sig mindre om, hvorvidt Kina nogensinde beslutter at sende et stykke militært udstyr til Rusland, og gemme deres ophidselse til Ruslands import af Kinas økonomiske mirakel.

Glazyev har identificeret Ruslands problem – den russiske centralbanks vedvarende mentale slavebinding af finansielle manipulationer. Men hvorfor blive ved med at gennemføre sådanne dumsmarte finansielle spil i en verden, hvor ens valutareserver simpelthen bliver beslaglagt, og hvor reglerne ændres vilkårligt? Hvad sker der, når præsident Putin, der ikke er uvant med at træffe dristige beslutninger, når hans nations eksistens er på spil, retter opmærksomheden på sin egen centralbank?

Frankrigs præsident Macron giver i denne uge antydninger af, at han mener, at overlevelse kan indebære at bryde med ordrene om at isolere Kina og knytte sin økonomiske vogn til handelsaftaler med Kina. Selv om Macron helt sikkert er tilbøjelig til at lave numre, virker han i øjeblikket som en "Gibraltar-klippe" sammenlignet med Tysklands forpligtelse til slavisk at underkaste sig London-Washingtons krigspolitik. Selv Cypern havde ingen problemer med at trodse USA's plan om at få dem til at sende deres missiler til Ukraine, og fortalte Ukraines forsvarsminister Oleksii Reznikov, at han skulle rejse hjem tomhændet. Men Tyskland går skridtet videre og

afvikler rent fysisk deres verdensberømte, energiintensive industrielle produktivitet. I næste uge planlægger de at nedlukke de sidste tre af deres atomkraftværker. Landene har altså klare valg at træffe.

Mexicos præsident, López Obrador, er på grund af inflation og fødevaremangel gået i offensiven og har indkaldt statsoverhovederne fra nabolandene til en videokonference. I løbet af den næste måned vil de mødes direkte i Mexico og inviterer resten af Central- og Sydamerika til at deltage. I USA har det tidligere kongresmedlem Dennis Kucinich udformet en "vejledende manual" til den nuværende forkludrede kongres for at gøre op med krigsfeberen og løgnene. Det er et simpelt redskab til undersøgelse af Kongressen, der skal tage de beviser, som Seymour Hersh har fremlagt, om at præsident Biden og hans hold planlagde bombningen af Nord Stream-rørledningerne, og omdanne dem til en kompetent undersøgelse af Kongressen. Det omfatter indledningsvist et eksempel på en stævning til flådeministeren, for at undersøge de dykkere og sprængstoffer, der blev anvendt ved bombningen i september sidste år. Det er en slags grundlæggende advarsel. Med et fornuftigt og indlysende skridt kan Kongressen måske tage det næste skridt, og erkende at det, som Rusland lærer af Kinas økonomiske mirakel, er noget, som USA ærligt kan påstå, at vi opfandt først.

Mens I læser dette, er der ca. 96 timer tilbage til at organisere jeres egne sociale sammenkomster med henblik på en passende opfølgning på Glazyev-arrangementet – Schiller Instituttets forum den 15.-16. april med titlen: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke opnås nogen varig fred på planeten". https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. “Det er ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af

konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

"Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses."

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Sidste skud på stammen i G7 – bankernes krise: dollaren selv

Den 2. april 2023 (EIRNS) – Mens Kina og Brasilien netop har indgået en aftale om at afvikle deres handel i Kinas yuan-valuta og gøre den til en kredit- og udlånsvaluta i Brasiliens økonomi, har de to lande hastigt solgt ud af deres centralbankers store beholdninger af amerikanske statsobligationer, ligesom den russiske centralbank gjorde tidligere, da den øgede sine beholdninger af guld og yuan. I løbet af 2022 solgte Brasilien for 22 mia. dollar – næsten 10 % af sine amerikanske statspapirer – og derefter yderligere 21 mia. dollar alene i marts 2023. Kina solgte for 175 mia. dollar i statsobligationer i 2022 og har reduceret sin engang enorme beholdning af dem med mere end en fjerdedel. Amerikanske dollaraktiver udgør stadig 80 % – men en stærkt faldende andel af den brasilianske centralbanks valutareserver, kinesiske yuan-aktiver udgør kun 5,4 %, men de stiger kraftigt og er ved at blive Brasiliens vigtigste handelsvaluta. Yuanens andel af Ruslands centralbanks reserver nærmer sig 30 %.

Men den kendsgerning, at Bank of Japan solgte 189 mia. dollars af selskabets statsobligationer i 2022, antyder, at der er mere til dollarens problem end BRICS-landenes planer om nye pengepolitiske ordninger og mere end det amerikanske finansministeriums beslaglæggelse af andre landes dollarreserver for at sanktionere dem; selv om disse er dele af den dynamik, der tiltrækker det "Globale Syd" ("Globale Majoritet") omkring BRICS-landene.

Den tredje, underliggende faktor er selvforskyldt, og det er den samme faktor, som har berøvet især den amerikanske økonomi produktive investeringer og produktivitetsvækst, og drevet

mængden af ubetalelig spekulativ gæld – den såkaldte “alt-boble” – gennem samtlige lofter. Det er den amerikanske centralbanks politik med næsten nulrenter og massiv udstedning af penge i snart 15 år. Dette har forandret verdens største marked – det offentlige marked for amerikanske statsobligationer på 25 billioner dollars – fra at være et middel til opsparing og kreditgivning til et vildt ustabil og spekulativt kasino, der spilles af de største banker, hedgefonde og andre skyggebanker, og bruges som sikkerhed for hundredvis af billioner i derivatvæddemål. Netop disse spekulative finansbutikker og FED selv kommer til at besidde alle statsobligationer!

Den amerikanske centralbanks forsøg siden foråret 2022 på pludselig at ændre sig selv og skrue renten op, har resulteret i en vigende økonomi, starten på en “kreditklemme” og en faldende dollar. Dette fald er på ca. 8 % i de seneste fem måneder i forhold til andre betydende valutaer, herunder 7 % i forhold til den kinesiske yuan. Den gigantiske London-bank HSBC advarede den 29. marts om, at dollaren vil falde i mindst seks måneder endnu. Hvad de store banker og andre økonomer, der fremsætter disse advarsler, ikke har en anelse om, er den hastighed, hvormed dollaren kan falde, i betragtning af de store centralbankers ødelæggende politik, som nu har skabt en transatlantisk kreditkrise, der benævnes “bankkrisen”.

Lyndon LaRouche, i sin artikel fra 2000, “On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency”, viste at grundlaget for den amerikanske dollars status som international reservevaluta i 1940’erne-1960’erne var høj produktivitet og hurtige investeringer i teknologi og produktion af de hårde råvarer. [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf].

Dette råder Kinas økonomi nu over. Vejen er banet for nye internationale kreditaftaler mellem de store BRICS-økonomier og opbygningen af BRICS New Development Bank, f.eks. til en egentlig international udviklingsbank for industrialisering og

store infrastrukturprojekter i udviklingslandene.

Desuden ville vejen være åben for USA til at tilslutte sig disse nye kreditaftaler, og sætte dollaren i arbejde ved at skabe produktiv beskæftigelse for det amerikanske folk i forbindelse med genopbygningen af verden.

NATO's krigspolitik og dens tænketanke i London og Bruxelles risikerer en atomkrig i verden, selv om vi har grundlaget for fredsftaler. Biden-regeringens og Kongressens politik for krig mod Rusland og Kina og "sanktioner over for verden" for ikke at deltage i denne krig er ødelæggende for hele verden og tilmed for USA og dets befolkning.

Schiller Instituttet har mobiliseret stadigt større sociale og politiske kredse for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på alle nationers interesser. Det næste og største møde om en sådan politik er Schiller Instituttets online konference den 15.-16. april: "Verdensborgere foren jer! Uden udvikling af alle nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten". Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kløge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om "demokrati", så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges "topmøde for demokrati" er netop en sådan

begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at "topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde".

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den "liberale" vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggribende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. "Grøn" lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland "på slagmarken" – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en potentiel atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette "Demokrati med angloamerikansk særpræg".

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de

igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *diktare* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækkende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning til påstandene om, at Rusland er "isoleret" og "desperat". Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i modsætning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i "demokratiske" værdier og i at afvise "autoritære" værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument "Ti principper" fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

beskrev hun følgende:

“For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersåtterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers’ lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.” (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturretten, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

Det transatlantiske område må ændres radikalt

Den 28. marts 2023 (EIRNS) – USA er vært for sin anden “Submit for Democracy”-begivenhed, som har vakt latterliggørelse på grund af gæstelistens sammensætning, det overvældende hykleri, der gennemsyrrer diskussionerne, og de vilde fordrejninger, der er nødvendige for at præsentere ordet “demokrati” som værende, med Lewis Carrolls ord i hans *Through the Looking Glass*, “bare hvad jeg vælger at det skal betyde – hverken mere eller mindre.”

Samantha Power vil holde foredrag om “retsstatsprincippet” for de fremmødte. Antony Blinken vil afholde et arrangement med præsident Zelenskyj for at forklare, hvorfor krigen bør fortsætte (idet han udtrykker denne holdning ved at afvise ethvert reelt fredsskabende middel). Den amerikanske vicesstatsadvokat, Lisa Monaco, har talt om bestræbelserne på at forhindre de mere end 100 millioner amerikanske brugere af Tiktok i fortsat at kommunikere via platformen. En begivenhed på internettet vil hævde, at demokratier skal “stå imod misbrug af teknologi til at undertrykke, kontrollere, splitte og fratage rettigheder” – sådan som Twitter-filerne har afsløret, at USA har gjort. Holland, et medlem af EU, som har forbudt nyhedsformidlerne RT og Sputnik, vil stå i spidsen for et arrangement om, hvordan “ytringsfrihed og mediefrihed er en forudsætning for et velfungerende demokrati og et frit samfund”.

I mellemtiden finder det årlige Boao Forum for Asien sted i Kinas frodige Hainan-provins, der for første gang er helt åbent siden mødet før Covid for fire år siden. Omkring 2.000 deltagere er samlet fra 50 lande, herunder de 29 nationer der officielt arrangerer begivenheden. Australiens assisterende handelsminister deltager i mødet, hvilket er det første besøg af en australsk minister siden 2016. Premierministrene fra

Singapore, Malaysia og Spanien er alle til stede. Dagens begivenhed fokuserede på industri, iværksætteri og Bælte- og Vej-Initiativet. I løbet af de kommende dage er økonomisk udvikling, sundhedssamarbejde, global energiforsyning og geopolitik på dagsordenen.

40 amerikanske Syrien-“eksperter”, herunder tidligere regeringseksperter, har udfærdiget en skrivelse med en advarsel om de rædsler, der kan følge af den voldsomme stigning i den diplomatiske anerkendelse af og det stigende engagement med Syrien i regionen. En sådan normalisering “undergraver det internationale samfunds evne til at forme en politisk proces, der har til formål at opnå en meningsfuld løsning på krisen”, beklager de, samtidig med at de erkender, at deres ambition om at påtvinge Syrien en ny regering er vaklende.

Det gamle system fungerer ikke længere, og den Globale Majoritet øjner for mange nye muligheder til at ønske at opretholde en troskab mod det, der har udviklet sig til en rådden transatlantisk politisk konsensus. Vi ser en erkendelse af dette også inden for den transatlantiske verden i de vedvarende franske protester og Berlins afvisning af en selvmorderisk grøn politik for byen.

Da en tredje verdenskrig med atomvåben truer, må USA og andre NATO-nationer ændre deres kurs radikalt af hensyn til freden og menneskehedens overlevelse.

“Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred for planeten”

Opbyg til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med denne titel: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

I Berlin – en opvisning i kampen mod grøn fascisme!

Den 27. marts 2023 (EIRNS) – Søndag den 26. marts mislykkedes en folkeafstemning i Berlin om “klimaneutralitet inden 2030” med et overvældende nederlag.

Forslaget blev tvunget på stemmesedlen og promoveret med omfattende finansiering fra de grønne fascistiske banknetværk med base i USA, som et pilotprojekt for andre vestlige storbyer. Det mislykkede lovforslag beordrede regeringen til at reducere og fjerne kulstofindholdet fra menneskelig aktivitet – nærmere detaljer skal udarbejdes – for at redde planeten på mindre end et årti.

Det er hensigten hos ophavsmændene til mandatet om “klimaneutralitet”, at befolkningerne skal bøje sig og acceptere den økonomiske død, mens den gyldne milliardærklasse planlægger måder til at redde sig selv fra det finansielle sammenbrud. Men Berlin afviste lovforslaget. Detaljerne findes i en erklæring fra i dag: “BüSo glæder sig over det knusende nederlag for klimavenlig folkeafstemning i Berlin”, udsendt af Dr. Wolfgang Lillge, BüSo’s regionsformand i Berlin.

Desuden er dette kampopgør i Tysklands hovedstad en sejr for selve suveræniteten, da Tyskland hidtil forventedes at være underlagt alt, hvad anglofæren/Global NATO dikterer. Se på det åbenlyse angreb på Nord Stream-rørledningerne, som Rusland og Tyskland ejer i fællesskab, og som sandsynligvis blev udført af USA og mørklagt af anglofæren. Se på USA’s militære besættelse af Tyskland, især på brugen af flybasen i Ramstein som et overstatsligt NATO-center.

En anden kamp – også i folkeafstemningernes verden – mod den

grønne fascisme er afstemningen den 15. marts i Holland, som fjernede regeringspartiets kontrol med Senatet. Befolkningen stemte sammen med landmændene, som har ført kampen mod EU's/regeringens forsøg på at skære drastisk ned på det hollandske landbrug og fødevarerproduktionen i det hollandske landbrugs navn for at redde planeten ved at reducere "kvælstofudledningen".

Fire dage før afstemningen fandt et stort protestmøde mod regeringens grønne fascisme sted i Haag, organiseret af landmænd og fiskere og støttet af den brede offentlighed.

Disse enestående sejre finder sted midt i generelle massestrejker og aktioner i mange lande i Europa, og med tilsyneladende forskellige "spørgsmål", men alle i den ånd at regeringen skal tjene folket. I Tyskland blev der i dag gennemført en landsdækkende transportstrejke som en advarsel til regeringen om, at lønningerne skal være tilstrækkelige i forhold til inflationen. I Israel blev en enorm landsdækkende protest udløst søndag den 26. marts, da premierminister Benjamin Netanyahu fyrede forsvarsministeren, fordi han satte spørgsmålstegn ved Netanyahus tiltag til at nedbryde retssystemet.

Samtidig er der flere og flere eksempler på en forsigtig tilpasning til den udvikling, som Kina, Rusland og den Globale Majoritet har sat i gang. I denne uge besøger f.eks. australske ledere Kina. Premierminister Daniel Andrews fra delstaten Victoria leder en handelsmission til Kina, hvor han søger at fremme økonomiske aktiviteter. De aftaler, som staten Victoria tidligere havde indgået med Kina som led i Bælte- og Vej-Initiativet, blev ophævet under det britiske Commonwealths beføjelser. Nu tager Andrews af sted igen. Mange australske erhvervsledere tager også til Kina i denne uge til Boao Forum for Asien, som afholdes den 28.-31. marts. Ånden bag deres besøg er direkte i modstrid med AUKUS' optrapning mod Kina og Rusland.

I denne sammenhæng er det andet Topmøde for Demokrati, som USA og fire landes medsponsorer er værter for, og som afholdes online den 28.-30. marts, en dårlig vittighed. Dets budskab til nationerne er: "Vi dikterer demokratiet, og I retter jer efter det, ellers sanktioneres og angribes vi jer". Listen over de nationer, der er udelukket fra topmødet, er betegnende for formålet med begivenheden. Blandt de ikke-inviterede er Kina, Rusland, Egypten, Tyrkiet, Saudi-Arabien, Honduras og mange flere. Samtidig med topmødet er vicepræsident Kamala Harris i Afrika i denne uge for at reklamere for "demokrati". Hendes budskab? "Vi konkurrerer ikke i Afrika mod Kina; vi tilbyder bare flere 'muligheder'."

Det er latterligt, bortset fra den stigende fare fra det døende "demokratiets imperium". Denne flok leger med atomar ild ved at fortsætte provokationerne mod Rusland i forbindelse med Ukraine, samtidig med at de fuldstændig blokerer for at indlede forhandlinger om en løsning af krisesituationen. Dette må ophøre.

Kom ind i kampen nu.

Den Globale Majoritet er undervejs

Ikke korrekturlæst

25. marts 2023 (EIRNS)-Den Globale Majoritet er undervejs. Dette udtryk henviser til de nationer og milliarder af mennesker, der er engageret i en respektfuld og gensidigt fordelagtig udvikling, og som afviser den globale NATO's konfrontationspolitik. I denne nye ånd finder der talrige konkrete aktioner – projekter, konferencer og tilsagn – sted.

Sergey Lavrov, Ruslands udenrigsminister, som for nylig tog udtrykket Global Majority i brug, skrev en artikel, der blev offentliggjort i denne uge, og som omhandler det faktum, at verden lever i en tid med "historiske geopolitiske skift". Han skrev, at denne proces "sætter objektive faktorer på plads for fremkomsten af en ny multipolær verdensorden – en mere modstandsdygtig, retfærdig og demokratisk ramme, der afspejler den naturlige og umistelige ret for hver nation til at bestemme sin fremtid samt vælge sine egne interne og socioøkonomiske udviklingsmodeller". (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1859498/)

Se på initiativerne i Egypten, som er til gavn for landets 104 millioner indbyggere, men også for det afrikanske kontinent og det spændte, krigshærgede Sydvestasien. Den 22. marts blev det annonceret, at Egypten er blevet medlem af New Development Bank, der blev grundlagt af BRICS i 2014, en konkret handling i overensstemmelse med et kommende BRICS-medlemskab, måske, og også et signal til andre nationer. Samme dag annoncerede myndighederne for Suezkanalen en aftale, hvorefter et kinesisk firma vil etablere et jern- og stålkompleks i Suez Development Zone til fremstilling af støbejernsrør, en grundlæggende industriel kapacitet for alle former for infrastruktur og fremstilling. Der er tale om en aftale på 2 mia. dollars.

Med henblik på den eurasiske udvikling sendte den kinesiske præsident Xi Jinping i sidste uge invitationer ud til det første topmøde mellem Kina og Centralasien, der skal finde sted i maj. Han skrev til lederne af de fem nationer i regionen – Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan – og talte om at sætte en "stor plan" for samarbejde i gang. Tanken er at matche Bælte- og Vej-Initiativet med de specifikke udviklingsvisioner i hvert af landene. For eksempel hedder Turkmenistans udviklingsplan "Genoplivning af den Store Silkevej".

I retning af udvikling i Stillehavsområdet fandt der møder sted i Beijing den 22.-25. marts mellem New Zealands

udenrigsminister Nanala Mahuta og den kinesiske udenrigsminister Qin Gang og topdiplomat Wang Yi, herunder planer om øget økonomisk aktivitet og drøftelser om stabilitet på øerne i Det Sydkinesiske Hav.

Honduras' udenrigsminister Eduardo Enrique Reina er i Beijing til møder med henblik på etablering af diplomatiske forbindelser. "Honduras kan ikke forblive på sidelinjen af de fordele, som den nye verdensorden kan medføre", kommenterede Honduras' minister for gennemsigtighed Edmundo Orellana om etableringen af forbindelser med Kina, idet han afsluttede anerkendelsen af Taiwan, snarere end Kina. I en tale til Proceso Digital i denne uge påpegede han, at der er ved at blive opbygget en ny verdensorden, hvor Kina spiller en ledende rolle. "Denne beslutning burde have været truffet i begyndelsen af dette århundrede, men muligheden er altid til stede, og forhåbentlig er vi i tide til at tilslutte os denne nye verdensorden", sagde Orellana til netavisen.

Det møde mellem Brasiliens præsident Lula Inazio de Silva og præsident Xi Jinping, der er planlagt til Beijing den 28. marts, er strategisk yderst vigtigt. Drøftelsen skal bl.a. omfatte Lulas forslag om en "Fredsklub" af nationer, der skal arbejde for at finde en løsning på Ukraine-konflikten. Dette blev udtrykkeligt taget op i et interview i Londons Financial Times i går med den brasilianske udenrigsminister Mauro Vieira, som sagde: "Vi er meget interesserede i at fremme eller hjælpe med at skabe en form for møde, der kan føre til en fredsproces. Præsidenten har sagt det så mange gange, at han hører meget om krig, men meget få ord om fred. Han er interesseret i fredssamtaler."

Det blev imidlertid i dag meddelt, at præsident Lula har måttet udsætte sin rejse, fordi han har fået lungebetændelse. Brasilia bekræftede, at hans rejseplaner og møder vil blive omlagt, selv om nogle af de oprindeligt planlagte møder med forretningsfolk og nogle brasilianske embedsmænd vil blive gennemført.

Samtidig forværres den fortsatte blodsudgydelse i Ukraine, faren for en total 3. verdenskrig og risikoen for økonomisk kaos. I Europa fortsætter protestaktionerne mod de forringede leve- og arbejdsvilkår og mod den åbenlyse inkompetence og listighed hos de regerende personer ved magten. I Berlin er der i morgen en usædvanlig skammelig begivenhed: Der vil blive afholdt en folkeafstemning om, hvorvidt man skal godkende, at Tysklands hovedstad skal underlægges det grønne mandat om at være "klimaneutral" inden 2030. Det er en industrifjendtlig, transportfjendtlig og befolkningsfjendtlig politik. Dette trick blev iværksat og kraftigt finansieret af de grønne banksters "specialops"-tænketaanke (Sir Michael "no coal" Bloomberg, Mark Carney, World Economic Forum-folket m.fl.). Det er endnu en markering af forsøget på at udslette Tyskland som en suveræn nation, ligesom den terroristiske sprængning af Nord Stream-rørledningen, som Tyskland og Rusland ejer i fællesskab.

Schiller Instituttets internationale konference den 15. april er en vigtig lejlighed til at samle kræfterne for at imødegå og standse disse farlige tiltag ved at udbrede begreberne og dialogen om, hvilke nye foranstaltninger og rammer der er behov for for at fremme økonomisk opbygning og sikkerhed. Konferencen har titlen "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten". (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415)

Underskriv og rundsend opfordringen til en "International krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system".

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system)

Global Majority on the Move

March 25, 2023 (EIRNS)—The Global Majority is on the move. This term refers to those nations and billions of people committed to respectful and mutually beneficial development,

and who reject the confrontationism of Global NATO. In this new spirit, numbers of concrete actions–projects, conferences and commitments–are taking place.

Sergey Lavrov, Foreign Minister of Russia, who put the term Global Majority into use recently, wrote an article published this week, addressing the fact that the world lives at a time of “historic geopolitical shifts.” He wrote that this process “puts in place objective factors for the emergence of a new multipolar world order—a more resilient, just, and democratic framework reflecting the natural and inalienable right of every nation to determine its future, as well as choose its own internal and socioeconomic development models.” (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1859498/)

Look at initiatives of the nation of Egypt, benefitting its own 104 million people, and as well, the continent of Africa, and the fraught, war-torn Southwest Asia. On March 22 it was announced that Egypt has joined the New Development Bank founded by the BRICS in 2014, a concrete action consistent with BRICS membership to come, perhaps, and also a signal to other nations. The same day, the Suez Canal Authority announced a deal in which a Chinese firm will set up an iron and steel complex in the Suez Development Zone, to manufacture cast iron pipe, a basic industrial capacity for all kinds of infrastructure and manufacturing. It is a \$2 billion deal.

Towards Eurasian development, Chinese President Xi Jinping this past week sent invitations out for the first China-Central Asia Summit, to take place in May. He wrote to the leaders of the five nations of the region—Kazakhstan, Kyrgyzstan, Tajikistan, Turkmenistan and Uzbekistan—speaking in terms of putting a “grand plan” for cooperation in motion. The idea is to match the Belt and Road Initiative with the specific development visions of each of the nations. For example, the Turkmenistan development plan is called, “Revival of the Great Silk Road.”

In the direction of development in the Pacific Rim, meetings took place in Beijing March 22-25 between New Zealand Foreign Minister Nanaia Mahuta and Chinese Foreign Minister Qin Gang and top diplomat Wang Yi, including plans for increasing economic activity, and discussions of stability in the South China Sea islands.

The Honduras Foreign Minister Eduardo Enrique Reina is in Beijing for meetings to set up diplomatic relations. "Honduras cannot remain on the sidelines of the benefits which the new world order could bring," commented Honduran Minister of Transparency Edmundo Orellana on the establishment of relations with China, ending the recognition of Taiwan, rather than China. Speaking to Proceso Digital this week, he pointed out that a new world order is being built in which China plays a leading role. "This decision should have been taken at the beginning of this century, but the opportunity is always there, and hopefully we are in time to join that new world order," Orellana told the internet daily.

The meeting of Brazilian President Lula Inazio de Silva set for Beijing March 28 with President Xi Jinping is strategically extremely important. The discussion is to include Lula's proposal for a "peace club" of nations to work to bring about a resolution of the Ukraine conflict. This was addressed explicitly in an interview in London's Financial Times yesterday, with Brazilian Foreign Minister Mauro Vieira, who said, "We are very interested in promoting or helping generate some kind of meeting that would lead to a peace process. The President has said so many times; he hears a lot about war but very few words about peace. He is interested in peace conversations."

However, it was announced today that President Lula has had to postpone his trip because he has pneumonia. Brasilia confirmed that his travel plans and meetings will be rescheduled, although some of the meetings originally scheduled with businessmen and some Brazilian officials will go ahead.

At the same time, the continuation of bloodshed in Ukraine, the danger of all-out World War III, and the specter of economic chaos are worsening. In Europe, protest actions continue against the deteriorating conditions for living and working, and against the clear incompetence and venality of government figures in power. In Berlin tomorrow is an exceptionally shameful event: There will be a ballot referendum on whether to approve putting the capital of Germany under the green mandate to be "climate neutral" by 2030. This amounts to an anti-industry, anti-transportation, anti-population policy. This ploy was pushed and heavily financed by "special ops" think tanks of the green banksters (Sir Michael "no coal" Bloomberg, Mark Carney, the World Economic Forum crowd, et al.) It is another marker of attempting to obliterate Germany as a sovereign nation, like the terrorist exploding of the Nord Stream pipeline, co-owned by Germany and Russia.

The April 15 international conference of the Schiller Institute is a key occasion of gathering forces to counter and end these dangerous moves, by spreading the concepts and dialogue for what kind of new measures and frameworks are needed to serve economy-building and security. The conference is titled, "Without the Development of All Nations, There Can Be No Lasting Peace for the Planet." (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415)

Sign and circulate the call for an "Emergency International Conference To Reorganize the Bankrupt Financial System." (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system)

Xi rejser til Moskva – markerer en stadig mere forvandlet verden

Den 21. marts 2023 (EIRNS) – For at få en fornemmelse af hvor hurtigt verden ændrer sig, og hvordan ideen om en verden uden geopolitik gør sig gældende, kig på udviklingen i løbet af den seneste måned.

For præcis en måned siden, den 21. februar, offentliggjorde Kina sit idéoplæg til et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Dette fulgte efter Kinas usædvanligt skarpe kritik af USA's udenrigspolitik, som blev offentliggjort dagen før med titlen "US Hegemony and Its Perils". Tre dage efter dette, den 24. februar, offentliggjorde Kina sit 12-punkts fredsforslag for Ukraine.

Kort efter blev det diplomatiske gennembrud for forbindelserne mellem Saudi-Arabien og Iran bekendtgjort i en aftale, som Kina havde formidlet, og som var et tydeligt udtryk for det Globale Sikkerhedsinitiativ.

Få dage efter besøgte den syriske præsident, Bashar al-Assad, Moskva til to dages møder med præsident Putin og stadfæstede dermed sit engagement i genopbygningen af den belejrede nation. Assad fortsatte derefter til De forenede arabiske Emirater, hvor han deltog i drøftelser om øget økonomisk samarbejde samt den forestående overordnede tilbagevenden til det arabiske samfund af nationer – eller, som en ekspert i De forenede arabiske Emirater sagde: at tage "fortidens fjender og omdanne dem til morgendagens venner". Alt dette skete til stor ærgrelse for dem i Vesten, der havde stræbt efter Syriens fuldstændige udslettelse i løbet af det foregående årti.

Så sent som i sidste weekend inviterede den saudiarabiske kong Salman den iranske præsident Raisi til Riyadh i et yderligere

skridt af god vilje mellem de to tidligere rivaler. Søndag rejste en højtstående iransk repræsentant til Irak for at underskrive nye sikkerhedsaftaler i håb om at løse de årelange grænsespændinger mellem de to lande. Desuden er Saudi-Arabien og Yemens Houthi-fraktion blevet enige om en fangeudveksling, hvilket er endnu en potentiel gevinst af det nye paradigme, der finder sted i denne krigshærgede region.

Og dette i den uge, hvor det er 20 år siden, at den katastrofale Irak-krig blev indledt – begyndelsen på det der har været hele to årtier med ødelæggelse, forårsaget af amerikanske og britiske imperialistiske interesser.

I mandags ankom den kinesiske præsident Xi Jinping til Moskva til et tre-dages statsbesøg med præsident Putin med den udtrykkelige hensigt at etablere en fredsproces i Ukraine og øge "Koordineringen for den nye æra", som en af deres fælles erklæringer er betitlet. Er der nogen tvivl om, at verden er gået ind i en ny æra – som i stigende grad er uden for det globale NATO's diktat?

Ud fra dette synspunkt kan man betænke den nylige erklæring fra USA's udenrigsministerium om, at enhver opfordring til våbenhvile fra Rusland og Kina er "uacceptabel". Det er tydeligt, at den fordærvede ledelse i Vesten slet ikke ønsker fred, men noget ganske andet og langt grimmere. Hvem ved sine fulde fem ville acceptere denne form for farligt nonsens?

Resten af verden, den såkaldte Globale Majoritet, betragter disse begivenheder, der udfolder sig, på en helt anden måde end dem i det afsondrede og propagandistiske Vesten. Det får nogle til at se stadig klarere igennem de seneste årtiers løgne og falske løfter. Ikke alene har den højt besungne regelbaserede orden ikke formået at skabe en reel økonomisk udvikling for alle andre end de mest privilegerede vestlige lande, men selv borgerne i de vestlige landes "haver" kan ikke selv mærke fordelene. De går i stigende grad på gaden for at kræve overkommelige og menneskelige forhold, eller også mister

de nu deres søvn over udsigten til, at deres opsparinger (for dem, der stadig har nogle) fordamper i den blå luft.

Det er denne nye virkelighed og dens potentielle løsning i en verden med vitterlig suveræne nationer, der er forenet omkring menneskehedens fælles mål, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for at skabe grundlaget for gennem de sidste mere end 50 år. I disse tumultariske dage må patrioter og verdensborgere holde dette som et laserfokus i deres sind, og arbejde og organisere sig for at bringe denne uforløste verden i samhørighed med et anderledes organisationsprincip, et princip, der respekterer alle nationers rettigheder og interesser. Det transatlantiske finansielle sammenbrud, der udfolder sig nu, giver en mulighed i denne henseende, en gunstig lejlighed til at indkalde til en international konference for at reorganisere det bankerotte system og etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling på verdensplan.

De i Vesten, der tror at de kontrollerer verden, vil måske blive oprørte og skære tænder – men hvad så? Det vil blive et stort marked for fremtidens tandlæger!

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine? Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis

Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: "Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tøber gøre, hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tøbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

"Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden."

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

"Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig...

"Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der

siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig...

“Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod, hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

“Vi må stoppe denne krig.”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: “Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem ... Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde...”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil “Vesten” tilslutte sig det?

Strategisk styrkeprøve: Bankkrak eller samarbejde med Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billiarder dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af "swap-

aftalerne" fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af "varm luft"-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den amerikanske centralbank skal stille "nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer" til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien "Roadrunner" kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR's økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det <https://twitter.com/ZepLaRouche/status/1636817130908729357?s=20>. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at

udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

**Repræsentant for Schiller
Instituttet på CGTN:**

Aftale mellem Iran og Saudi-Arabien “er en global afgørende ændring

Den 12. marts 2023 (EIRNS) -Vestasien-koordinator for Schiller Instituttet i Sverige, Hussein Askary, optrådte i går hos CGTN's "Talk It Out"-show med vært Li Jingjing og diskuterede den seismiske vigtighed af den aftale mellem Iran og Saudi-Arabien, som Kina har forhandlet sig frem til. Den 6.-10. marts blev der afholdt forhandlinger i Beijing. Genoptagelsen af de diplomatiske forbindelser mellem de to lande vil ske om to måneder.

Askary erklærede: “Dette er den væsentligste positive begivenhed i denne regions historie, i hvert fald siden invasionen af Irak i 2003... Hvis man vil tale om en afgørende ændring af verdenspolitikken, er det denne. Det er ligeledes en udmøntning af det, som præsident Xi Jinping lancerede som det Globale Sikkerhedsinitiativ. I tilknytning hertil er der også en kombination af det Globale Sikkerhedsinitiativ og Bælte- og Vej-Initiativet, som alle er forbundet nu. Det giver håb om at kunne afhjælpe problemer over hele verden.”

Respekt for hver parts suverænitet og ikke-indblanding i landenes indre anliggender, diplomati som den eneste måde at løse problemer på og økonomisk udvikling som nøglen til at sikre en sådan aftale (ingen sikkerhed uden udvikling, ingen udvikling uden sikkerhed) er grundlaget for en vellykket forhandling. Askary rapporterede, at Kinas statsråd og topdiplomat Wang Yi havde udtalt, at denne aftale sender et budskab til alle nationer i verden om, at uanset hvor uenige folk er, uanset på hvor højt niveau eller intens striden er, bør man sætte sig ned og tale sammen. Dette gælder tydeligvis for Ukraine. For det andet sender dette et budskab om, at Sydvestasien (Mellemøsten) ikke bør ejes eller kontrolleres af

nogen global magt. De mennesker, der bor her, bør selv bestemme deres egen skæbne. Dette er særdeles vigtigt.

Askary mindede publikum om, at det i næste uge er 20 år siden, at USA og Storbritannien invaderede Irak. "Under forberedelserne til denne invasion var jeg personligt involveret sammen med den amerikanske økonom Lyndon LaRouche og med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, i et initiativ i Golfen i maj 2002. Der blev afholdt en konference sponsoreret af Zayed Center i Abu Dhabi. Der var ministre fra alle Golfstaterne til stede.

Den idé, som blev præsenteret der, var, at man ikke kan opnå sikkerhed uden en vision om økonomisk udvikling." (https://larouchepub.com/pr_lar/2002/020602_zayed_speech.html) Askary fremviste derefter et kort over den daværende foreslåede integration af Asien og Afrika. "Hvis man anskuer området omkring Iran, Saudi-Arabien og Egypten, herunder Sudan, Tyrkiet, Golfstaterne og Irak, er dette 'verdens kontinentale korsvej'. Regionens naturlige og menneskelige ressourcer bør anvendes til selve området. Den landlige og maritime silkevej forenes i denne region. Der er 500 millioner mennesker i regionen, de fleste af dem er meget unge mennesker.

Der eksisterer statsejede investeringsfonde til en værdi af 3 billioner dollars i dette område. De kunne udnyttes langt bedre, end det er tilfældet, til at fremme interne ændringer, der kan forbedre disse menneskers levetid og befolkningens levestandard. I december forhandlede præsident Xi med Golfstaterne. Jeg rådede til, at de finansielle kilder skulle anvendes til finansiering af BVI-projekter i hele verden. Forhåbentlig vil Vesten reagere positivt på denne udvikling og ophøre med sine geopolitiske manipulationer. Ikke blot på dette område."

Her er linket til hele præsentationen: <https://www.youtube.com/watch?v=kyiv6TQeCv4>

Schiller Instituttets ungdomskonference: “At gøre en ende på kolonialismen: En mission for alle unge

Ikke korrekturlæst. Uddrag fra videoen med Helga Zepp La-Rouches tale

Panel 1: Deltag i det Globale Syd i fred gennem udvikling (<https://youtu.be/hmyfcdk6IqI>)

Panel 2: The Scientific Mission of the One Mankind (<https://www.youtube.com/watch?v=ZSw8e0i06UY>)

Lørdag den 11. marts 2021

Konferencen åbnes med Schiller-korets sang af kanonen “Dona Nobis Pacem”

JOSÉ VEGA: Godmorgen til alle her i salen, og hvad det end er for jer ude i verden, så god eftermiddag, god aften og godmorgen eller godnat. Jeg vil gerne takke jer alle for at være kommet til vores ungdomskonference, som Schiller Instituttet er vært for. Vi har et godt rum fyldt med mennesker her, og jeg takker også dem, der ser med internationalt.

Vi befinder os på et punkt, hvor verden enten kan vælge at sprænge sig selv i luften, eller den kan vælge at samarbejde

med hinanden i gensidig respekt for hinandens suverænitet, men også med gensidig udvikling. Så jeg er faktisk optimistisk med hensyn til fremtiden, og en af grundene hertil er den næste person, som vil tale – Helga Zepp-LaRouche. Jeg vil ikke sige for meget, men hendes ti principper for et nyt paradigme har inspireret mig til at handle og gribe ind over for politikere og kæmpe for en bedre fremtid for alle. Jeg vil gerne takke jer alle for at lytte med og være her sammen med os. Med det vil jeg give ordet til grundlæggeren af Schiller Institutet og en fantastisk kvinde, Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God dag, god eftermiddag, hvor end du er. Jeg vil faktisk gerne tilslutte mig José i hans eller din optimisme. For jeg mener, at vi befinder os i et absolut revolutionært øjeblik i historien. Og der er ikke noget bedre tidspunkt at være aktiv og leve på, end når man oplever en sådan epokal forandring, som vi oplever den lige nu. Jeg har lige set vores egen Bob Baker på en internetkanal, som netop har talt til et møde med hollandske landmænd i Haag. Det var en enorm begivenhed, der var omkring – jeg ved det ikke; nogle siger 100.000, måske mindre; men der var mange mennesker. Og det, der står på spil, er selve eksistensen for to tredjedele af de nederlandske landmænd, som ifølge et dekret fra regeringen skal gå konkurs. De kæmper deres livs kamp. Bob Baker bragte solidaritetshilsner fra de amerikanske landmænd sammen med nogle canadiske landmænd og sagde, at alle disse landmænds kamp for at producere nok mad til en sulten verden faktisk er den samme. Så det vil De høre mere om.

Så skiftede jeg kanal og så en stor demonstration i Paris, som har stået på i hele ugen. Den franske fagbevægelse – CGT og andre – lover, at de kun vil stoppe, hvis Macron tager sine såkaldte pensionsreformer tilbage. Men det handler ikke om pensioner, det handler om Frankrigs fremtid, for mange mennesker ved virkelig, at det, vi kæmper om, er selve menneskehedens eksistens, for vi står ved en skillevej, som José sagde, hvor vi enten kan sprænge os selv i luften eller

blive sprængt bedre i luften, eller vi går i retning af et nyt paradigme.

Den gode nyhed er, at der lige nu siden i går er en diplomatisk revolution i gang i hele Mellemøsten og Sydvestasien. Udtrykket diplomatisk revolution er på en måde et paradoks, for enten har man en diplomatisk løsning, eller også har man en revolution. Men i dette tilfælde er det diplomatiet, der har skabt revolutionen. Det er virkelig vigtigt, for det, der skete i går, er, at den ansvarlige for udenrigspolitikken i Kina – han er ikke længere udenrigsminister, men er nu i en anden stilling med ansvar for Kinas udenrigspolitik – Wang Yi, meddelte, at Saudi-Arabien og Iran gennem Kinas mægling vil indlede diplomatiske forbindelser inden for to måneder. Dette ændrer hele Mellemøsten.

For dem af jer, der ikke har fulgt med i politikken i Sydvestasien, så har denne region siden Sykes-Picot, den berygtede traktat fra 1916, været cockpit for krige mod Rusland, for destabilisering af Asien, hvorved briterne og franskmændene på det tidspunkt ville sætte nationerne i Sydvestasien op mod hinanden med henblik på manipulation. I den seneste tid, siden kuppet mod Mossadeghs regering i 1953 i Iran, som indførte shahen, har denne region været legeplads for så mange forfærdelige spil. I den seneste periode har det været de såkaldte "humanitære" interventionskrige mod Afghanistan, Irak og Syrien, den frygtelige borgerkrig eller krig i Yemen var resultatet, Libyen. Dette er nu afsluttet – og det er stort – gennem diplomati.

Det er et tegn på det nye paradigme for, hvad der kan ske i hele verden. Det er hele pakken; det er ikke kun Saudi-Arabien og Iran. Det drejer sig om Kina, det drejer sig om Bælte- og vejinitiativet, det drejer sig om BRICS-landene og de 24 lande, der har ansøgt om medlemskab af BRICS og dermed om et nyt økonomisk system. Det indebærer afslutningen på petrodolaren og begyndelsen på en ny valuta baseret på helt

andre principper. Det indebærer en ændring i praktisk talt alle lande.

Iran er blevet straffet af USA med meget hårde sanktioner hele tiden. Præsident Putin har netop talt i telefon med Irans præsident Raisi, og en af de nyeste dele af denne aftale er, at Rusland sælger Su-35 kampfly til Iran. Det betyder, at i betragtning af at Rusland er yderst bekymret for, at Iran ikke udvikler atomvåben, ligesom alle andre i regionen, er jeg – uden at have set nogen tekst eller noget bevis – mit absolutte gæt, at Rusland ikke ville sælge disse Su-35 kampfly til Iran, hvis der ikke var en aftale, hvor Iran indvilliger i ikke at bygge atomvåben, hvilket ville være meget vigtigt.

Der har hele tiden været en kamp mellem Saudi-Arabiens og Irans stedfortræderstyrker – f.eks. i Libanon, i Syrien og i Yemen. Så man kan absolut gå ud fra, at nu, hvor der er fred mellem disse to store lande, vil alle disse konflikter i Libanon, i Syrien og i Yemen kunne løses, og det er meget tænkeligt, at man i en meget nær fremtid kan se forhandlinger mellem Saudi-Arabien og Houthierne i Yemen, og at denne forfærdelige krig kan få en ende. For Saudi-Arabien betyder det naturligvis, at de helt har opgivet deres alliance med briterne, alle disse hemmelige militære aftaler med BAE om våben, som meget vel kan være på affaldsdepotet. Og det er klart, at Saudi-Arabien skifter til Kina, fordi det opfatter Kina som vinderen i hele denne situation. Det betyder f.eks., at Tyrkiet sandsynligvis også snart vil forhandle med Syrien. Jeg mener, at de amerikanske tropper i Syrien – som er ulovlige, og som vi lige har kæmpet for at få fjernet – ikke kan blive der, når hele regionen bevæger sig i en anden retning. Så de amerikanske troppers eksistens vil være uholdbar, og jeg mener, at dette er et absolut eksempel på, at hvis man har en god vilje og en plan, kan man faktisk få fred i hele verden.

Det betyder også, at genopbygningen af regionen kan begynde, for allerede i 2015, da præsident Xi Jinping besøgte Iran,

Saudi-Arabien og Egypten, var det dengang et gennembrudsbesøg, og nu kan man se frugterne heraf. Det betyder, at Bælte- og vejinitiativet, den nye silkevej, vil blive udvidet ud over Iran, ud over Pakistan, til genopbygning af Afghanistan og til genopbygning af især Syrien og Yemen. Så jeg synes, at det er en helt fantastisk nyhed. Jeg kan kun sige, at det er et eksempel, som kan kopieres overalt, hvis man anvender princippet i Kinas globale sikkerhedsinitiativ – det er Xi Jinpings politik – eller konceptet om den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Schiller Institutet har fremmet. Og det vil jeg vende tilbage til, for det er det egentlige formål med hele min diskussion.

Til alle de mennesker, der altid siger: "Åh, I kan alligevel ikke gøre noget, de stærke kræfter er for store", kan jeg give et eksempel her. Man kan ændre noget: Hele Mellemøsten har lige ændret sig dramatisk. Det har konsekvenser langt ud over dette område, for man kan være helt sikker på, at alle landene i det globale syd nu vil se på Kina som den succesfulde mægler af dette, på en måde kan man sige, at ikke alene er petrodolaren død, den unipolære verden er definitivt død, og magtcentret i verden har netop flyttet sig. Det er utroligt!

Det betyder, at mange ting vil ændre sig. En ting, der vil ændre sig, er, at dollarens rolle som verdens reservevaluta ikke længere eksisterer på grund af dollarens våbenisering, fordi USA havde konfiskeret russiske aktiver for 300 mia. dollar, 10 mia. dollar af afghanske aktiver, og mange andre lande var også ofre for sådanne foranstaltninger. På grund af denne bevæbning er alle disse lande i et stykke tid begyndt at af-dollarisere sig, hvilket betyder, at de handler med deres nationale valutaer. Og grundlæggende på grund af sanktionerne mod især Rusland har Rusland og Kina – og nu i samarbejde med mange andre lande i det globale syd – taget skridt til at skabe en alternativ valuta, som er baseret på helt andre principper end dollarsystemet var, nemlig ikke monetaristiske principper, men hårde råvarer. Og det er faktisk et forslag,

som blev fremsat for mange år siden af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hvis politik i meget stor udstrækning gennemføres lige nu.

Dette er virkelig utroligt vigtigt, fordi hele det globale syd, som blev presset af USA, af briterne, af EU-Kommissionen, af NATO til at fordømme Rusland for den såkaldte "uprovokerede aggression" i Ukraine, og de nægtede. Halvfjerds procent af alle lande tog ikke stilling til Rusland, eller de holdt sig neutrale, eller de nægtede bare at underskrive en sådan fordømmelse. Det skyldes grundlæggende, at i det sidste år – i begyndelsen var alle overraskede og chokerede osv., og der var en masse fordømmelser af Rusland i begyndelsen. Men dette har ændret sig. Landene i det globale syd køber ikke længere denne historie om den "uprovokerede" krig, og de kigger nu alle sammen på Kina. Og på grund af den strategiske alliance mellem Kina og Rusland, som blev indgået den 4. februar 2022, er dette naturligvis nu den nye magtkonstellation.

Når man ser på situationen i Ukraine – og jeg siger dette med al forsigtighed, på grund af manglen på reelle verificerbare oplysninger fra krigszonen – er det meget svært at sige. Men det ser ud til, at Rusland går massivt fremad, og at Ukraine ikke vinder – i modsætning til al propagandaen. Der er faktisk tegn på, at der kan ske en ændring. Man skal ikke undervurdere, da Kina fremsatte sit 12-punkts fredsforslag for Ukraine, som straks blev fordømt af Biden – han kaldte det "irrationelt" – af von der Leyen, af Stoltenberg. Zelenskyy, Ukraines præsident, sagde nej, han finder det meget interessant, og han ønsker at tale med Xi Jinping om det. De kan være sikker på, at alle mennesker i Ukraine, selv de hårde militærfolk, men især det ukrainske folk, der bliver kværnet, ser på denne fred i Mellemøsten og Kinas rolle, og måske vil de overveje, at det måske er en bedre løsning. Hvis Ukraine udvikles inden for rammerne af Bælte- og vejinitiativet ved at bygge korridorer mellem Europa og Asien, kan Ukraine genopbygges i stedet for at blive kværnet ned til den sidste

ukrainer. Så dette er et meget modent tidspunkt. Og naturligvis er historien om Ruslands "uprovokerede" krig virkelig ved at smuldre, fordi der nu er flere og flere ekstremt vigtige forskere, diplomater af alle slags, der begynder at sige historien, som den var, nemlig at den ikke var uprovokeret, men at det var den neo-koniske politik siden 1991, der blev videreført. Målet var ikke kun at gennemføre et regimeskifte i Rusland for at slippe af med Putin, men vi er lige nu ved at udarbejde en dokumentation, der viser, at målet netop er at skære Rusland i ikke tre stykker, som Brzezinski sagde, men i ti stykker. Det forklarer meget af det, hvorfor Rusland gør, som de gør.

Jeg kan desværre ikke komme ind på alle de emner, jeg gerne ville have været inde på, men lad mig blot nævne to sidste punkter. Det ene er Nord Stream. Nord Stream-historien, der blev offentliggjort af Seymour Hersh, at det var USA – og han har givet utrolige detaljer om, hvordan det blev gjort. Mainstream-medierne har fuldstændig blokeret den. De har ikke diskuteret den i nu seks måneder. Så, efter at Biden mødtes med den tyske kansler Scholz for en uge siden, hvor presset stiger og stiger, at sandheden måske kommer frem, kom de med denne latterlige dækhistorie om, at det var en eller anden båd lejet i Rostock i det nordlige Tyskland. Og at seks personer – to dykkere, en kaptajn, to hjælpere og en læge – skulle have plantet denne sabotage af Nord Stream-rørledningerne. Ingen i verden tror på det, og det, der er så hårrejsende, er, at den tyske statsadvokat i Tyskland grundlæggende siger, at det var deres efterforskning. Og det er der ingen, der tror på.

Husk på, at i Watergate var mørklægningen mere ødelæggende end den egentlige forbrydelse. Så hvis denne sag går videre, og det vil den – Rusland insisterer nu absolut på en international undersøgelse – kan det føre til EU's sammenbrud. For hvis Norge laver sabotage mod Tyskland og de andre lande, og USA og NATO – hvad skal man bruge fjender til, hvis man har sådanne venner? Så dette er en eksplosiv historie, som er

meget erosiv. Jeg har ikke tid, så jeg er nødt til at gøre det meget kort.

Det, jeg vil have Dem til at gøre, er at absorbere denne utrolige strategiske situation, og vi må bevæge os med Schiller Instituttets styrker internationalt i samklang med det, Kina gør, og det, mange andre lande i det globale syd gør. Vi er nødt til at få det nye paradigme på dagsordenen. For det er meget klart, at den nuværende sikkerhedsarkitektur, hvor NATO er sat op imod Rusland med henblik på den kommende krig med Kina, som nogle siger vil finde sted senest i 2025; dette må stoppes. Eftersom en verdenskrig ville eliminere alle, ville der ikke være noget menneskeliv og intet dyreliv tilbage på planeten, hvis det kom til en atomkrig. Vi er nødt til at mobilisere os for at få en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vil gøre det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve. Jeg mener, at denne udvikling i Mellemøsten er et gigantisk skridt i den rigtige retning.

Nu har jeg skrevet disse ti principper, og nogle af jer har måske læst dem – og dem, der ikke har læst dem, vil jeg opfordre jer til at gøre det. Det er ikke det endelige ord for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, men det er et meget godt forsøg på at berøre de principper, som er nødvendige. Af tidsmæssige årsager vil jeg kun kort nævne dem. Det første princip, som en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal bygge på, er hvert enkelt lands absolut suverænitet, for uden den er der ingen deltagelse af den enkelte i styringsprocessen. Det kræver de fem principper for fredelig sameksistens.

For det andet skal den første opgave for en sådan alliance af alle suveræne nationer på planeten være en absolut forpligtelse til at fjerne fattigdom, underudvikling og sult for alle mennesker på denne planet. Derefter skal livet forlænges. Mange mennesker dør for tidligt på grund af mangel på mad og medicin. Så vi har brug for et moderne

sundhedssystem i hvert enkelt land. For det tredje har vi brug for universel uddannelse, for den eneste kilde til rigdom er det enkelte menneskes kreative sind, og derfor må det være hver enkelt stats opgave at udvikle de kreative kræfter hos alle mennesker i deres land og i verden.

Så har vi naturligvis brug for et kreditsystem, som kan finansiere alt dette. Vi har skrevet meget om, hvordan det skal gøres. Vi har brug for udvikling af infrastruktur på alle kontinenter, og derfor skal den nye silkevej blive til en verdenslandbro. Derefter har vi brug for flere teoretiske principper, for det er ikke nok blot at have programmatiske idéer, men der er faktisk brug for et filosofisk grundlag. Derfor har jeg sagt, at vi skal gå til Nicolaus af Cusas filosofi, fordi vi skal opdrage folk til tanken om, at der kun er én menneskehed, og at den Ene har en højere magt end de Mange. Derfor er vi nødt til at lære at tænke i Coincidentia Oppositorum – Modsætningernes sammenfald. Det er en længere diskussion, som vi kan have i Q&A.

Det næste princip er, at vi skal bevæge os væk fra geopolitik. Geopolitikken har været årsagen til verdenskrige i det 20. århundrede. Vi er nødt til at erstatte det med en ny sikkerhedsarkitektur. Derefter skal vi have en måde at løse konflikter på på videnskabelig vis. Den eneste måde at gøre det på er at bevæge sig væk fra meningstilkendegivelser, hvor alle siger: "Min mening er lige så god som din". Man må gå i den retning, hvor vi anvender det fysiske univers' love på livet på planeten med hensyn til økonomi, politik og socialpolitik.

Endelig må vi antage og gå ud fra den antagelse, at det er menneskets natur, at mennesket iboende er godt. Og at alt ondt kommer af manglende udvikling, og at det derfor kan overvindes.

Dette er kun meget korte henvisninger. Det hele er en omfattende opfattelse, og jeg vil gerne have Dem til at

studere den og hjælpe os med at sætte den på dagsordenen overalt. For vi har brug for en ændring til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som gennemfører disse punkter, og det kan kun lade sig gøre, hvis vi stormer universiteterne. Hvis vi får alle tænketanke i verden til at deltage, hvis vi får alle moralske mennesker i hele verden til at opføre sig som verdensborgere. Hvis vi gør alt dette, tror jeg, at vi står over for den mest spændende ændring fra en barbarisk verdensorden, hvor mange milliarder mennesker lider, til en verden, som virkelig er menneskelig. Og jeg opfordrer jer til at være de absolut aktive agenter for at skabe denne forandring.

Et gennembrud i amerikansk tankegang: “Houston, vi har en løsning!”

Den 19. februar 2023 (EIRNS) – Denne uge markerer en vending i verdenssituationen, hvor folk i de “fangne transatlantiske nationer” bevæger sig for at afvise den tåbelige march mod atomar ødelæggelse. Har menneskeheden brug for krig? Menneskeheden har hverken brug for eller råd til krig. Krige er blevet sværere at vinde, selv om de er blevet lettere at føre. Nu er krigens umenneskelighed i det større perspektiv blevet den daglige oplevelse af umenneskelighed i det mindre perspektiv i form af masseskyderier, mord og selvmord i USA, herunder nedskydningen af en katolsk biskop i Los Angeles i går.

Det våben vi må anvende er ikke krig eller vold, men sandheden, som kan “jage løgnens ondskab ud sindet”. Og vi

skal bruge det uafsladeligt. I denne uge har Schiller Instituttet iværksat en række "eksperimenter med sandheden", en kombination af symposier, publikationer og gadeorganisering, hvorved først tusinder og siden titusinder inddrages i en folkeoplysende masseuddannelse på det højst mulige niveau, under de for nogle måske mest usandsynlige omstændigheder.

Et eksempel: I Washington, D.C., ved afslutningen af søndagens "Rage Against the War Machine"-møde, blev en samtale mellem en arrangør fra Schiller Instituttet og en tilsyneladende mangeårig modstander af LaRouche vendt på hovedet via en diskussion om, hvorfor Gottfried Leibniz, og ikke den tidlige Karl Marx, var kilden til den revolution i videnskaben om fysisk økonomi, som var det rette grundlag for at fremme menneskehedens udvikling. "Modstanderen" havde netop skrevet en bog indeholdende en diskussion om Leibniz og hans Theodicy, som organisatoren, uden at vide det, havde bragt på bane over for ham et øjeblik forinden. "Ingen har nogensinde diskuteret Leibniz i denne økonomiske kontekst med mig før". Ved at fastslå denne uerkendte betydning af Leibniz, som også var den vigtigste filosofiske indflydelse på Den amerikanske Frihedskrig, blev de tilsyneladende "forskelle" med LaRouche, der "går næsten fem årtier tilbage", pludselig omsat til en helt ny sammenhæng.

Denne "coincidentia oppositorum" – "sammenfald af modsætninger", som blev løst på et højere plan – var det optimistiske syn og ønske hos de fleste af deltagerne blandt de over 3.500 mennesker, der deltog i søndagens demonstration. Den nationale, alders- og generationsoverskridende og politisk mangfoldige begivenhed var enestående. Ingen havde deltaget i noget lignende før. Det begejstrede og opløftede flere af talerne ved demonstrationen. Selve arrangementets særlige karakter neutraliserede de skrøbelige forsøg på at forstyrre, gav mange af talernes indhold en følelse af ikke blot lettelse og begejstring, men også af "noget bedre", som forsamlingen

både bebudede og repræsenterede. Der er et nyt potentielt reservoir af god vilje og solidaritet blandt amerikanerne, hvis vi ønsker det, med resten af verden.

Blandt de festlige bannere, som blev fremvist under hele livestreamingen af demonstrationen, var der et banner med et verdenskort. Det proklamerede: "Peace Through Development-Schiller Institute" med illustrationer af World Land-Bridge, North American Water And Power Alliance Project (NAWAPA), Transaqua Project for Africa osv. Et andet banner proklamerede: "Join the Chorus for Peace-Dona Nobis Pacem" med billeder af pave Frans og Brasiliens præsident Lula. Et tredje viste billeder af lederne af BRICS-landene, herunder Vladimir Putin og Xi Jinping, med overskriften: "Helga Zepp-LaRouche siger: For at stoppe 3. verdenskrig må USA tilslutte sig det nye paradigme-Schiller Instituttet." Under livestreamet var det sidste banner særligt fremtrædende i baggrunden bag hver taler, og alle tre bannere blev fremvist under hele forløbet.

"Dona Nobis Pacem", som blev sunget af omkring 30 medlemmer af den 70-personer store Schiller-delegation, gav genlyd, da omkring 700 mennesker marcherede fra Lincoln Memorial til Det Hvide Hus. Dette var overraskende nyttigt til at afværge i hvert fald et delvist organiseret forsøg på at forstyrre. Da andre demonstranter hørte sangen, kommenterede de til de øvrige, herunder medlemmer af Schiller Instituttet: "Det er præcis, hvad vi skal gøre". Skab et glædeligt postyr, ja, men med et optimistisk indhold og i bel canto-form. Så giver det genlyd og udstråler derfor den optimisme, uden hvilken det ikke er tænkeligt, endsige muligt at stoppe krigen.

Selve tanken om at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på ideer fra Nikolaus af Cusa fra det 15. århundrede, bliver grundlaget for en folkelig massebevægelse for social forandring, er så dristig og så indlysende rigtig, at den kan og vil kunne fungere.

NATO's terrorbombning af Nord Stream imod Tyskland og Rusland; opretholdelsen af dødbringende "Caesar-sanktioner" mod syriske børn og familier, der går så vidt som til at bruge de nylige jordskælv som våben mod dem; den ufølsomme indrømmelse fra flere fejlagtige ledere om, at "vi aldrig har haft til hensigt at forhandle fred med Rusland, selv om vi fortalte både russerne og offentligheden det modsatte"; og den bevidste affolkning af Ukraine ved fortsat britisk/amerikansk støtte til en krig, som de ikke kan vinde, hvilket gør dem til en militær stedfortræder i en total finansiel krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og den nye globale udviklings-, sundheds- og sikkerhedsarkitektur, der er ved at blive omfavnet i Sydamerika, Afrika og Asien i en genopstået "Bandung-ånd" – alt dette afslører, at de nuværende regeringer i alle de transatlantiske nationer, hver og en, er "blevet kontrolleret på vægten og fundet utilstrækkelige". Det råber på det nye lederskab, der dukkede op som en spirende kim ved søndagens Lincoln Memorial-møde.

I denne uge, startende med gårsdagens Washington-møde; tirsdagens (21. februar) Schiller-symposium: "Syriens sanktioner må ophæves!"; torsdagens (23. februar) "Undersøg Nord Stream afsløringerne": Stop Nuclear World War Three!" og lørdagens kulminerende serie af verdensomspændende demonstrationer, herunder måske op til 200 demonstrationer i de næste dage alene i Tyskland, udgør samlet set et forslag til en måde at ændre hele den nuværende banale "aktivistiske politik".

Vi kan sige farvel, hvis vi vælger det, til den mediedrevne "mangel på identitets"-politik, til venstre-højre-stilstand, til FBI's orkestrerede "vold er din ven"-ungdomsstunts. Den tidligere præsidentkandidat Tulsi Gabbards skarpe karakteristik af realiteten af atomkrig og Helga Zepp-LaRouches overraskende præsentation på skærmen i slutningen af atomvåbeneksperten Steve Starrs skarpe videopræsentation viste både situationens alvor samt de omhyggelige foranstaltninger

for at komme væk fra ragnarok. "Der kan være noget, der er for sent", formanede Martin Luther King Amerika. Måske vil tiden i denne uge begynde at ændre sig, når vi nu skynder os at bevæge det moralske univers i retning af retfærdighed.

"Afskaf definitivt og permanent årsagerne til krig"

Den 6. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet har opnået en sejr med sin konference den 4. februar. Vi samlede 25 højt kvalificerede og erfarne talere fra 16 nationer rundt om i verden, allesammen fokuseret på succes for initiativerne fra paven og Brasiliens præsident samt Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til fredsforhandlinger for at stoppe en spiral af optrapning mod atomar verdenskrig. Samtidig repræsenterede konferencen dog også tydeligt Helga Zepp-LaRouches princip om, at enhver præsentation af denne art for et verdensomspændende publikum bør være "to tredjedele helliget løsningen", som er udvikling. Som Guyanas tidligere præsident David Ramotar, der var en af de halvt dusin højtstående repræsentanter for latinamerikanske og caribiske nationer, erklærede: "Udbred denne modstand mod krigen! Det Globale Syd skal have en plads ved bordet i en ny international udviklingsarkitektur."

Konferencens første panel repræsenterede en vellykket kamp fra LaRouches uafhængige kandidat til Senatet Diane Sare og andre talere for at udbygge og udbrede den forestående demonstration i Washington, den 19. februar imod NATO's krig; for at "bringe en kæmpende antikrigsbevægelse tilbage", som Nick Brana, formand for The People's Party, udtalte. Det andet panel repræsenterede hele det Globale Syd med talere fra afrikanske,

sydamerikanske, asiatiske og europæiske lande, der insisterede på udvikling som navnet på fred. Hovedtaleren var Jacques Cheminade, som med sit lille parti spiller en ledende rolle i at bringe de franske massedemonstrationer mod nedskæringer i retning af den nye internationale udviklingsorden, som Lyndon LaRouche anvendte sit liv på at forberede.

Vi kan i dag rapportere om flere udviklinger i retning af at svække NATO's krig mod Rusland – herunder endnu en skarp intervention rettet mod senator Chuck Schumer, AOC, og rep. Jamal Bowman – selv om presset for konfrontation og krig mod Kina fra et "Globalt NATO" vokser. Men organiseringen af en verdensomspændende bevægelse for en ny arkitektur for økonomisk udvikling af alle nationer må hurtigt udvides. Helga Zepp-LaRouches ti principper for denne bevægelse diskuteres internationalt. Som svar på en kommentar fra en nigeriansk iværksætter i det første panels spørgerunde udtalte hun:

"Jeg er glad for, at den nigerianske herre nævner behovet for en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling, for det er ikke nok at være imod krigen. Det er ikke tilstrækkeligt at forbyde atomvåben – og jeg er nået til det punkt, hvor jeg går ind for at forbyde atomvåben på grund af den enorme dræbende kraft, som disse masseødelæggelsesvåben udgør. Men situationen er mere kompliceret end som så: For hvis vi undlader at fjerne årsagen til, at vi har denne krigsfare, nemlig det forestående sammenbrud af det finansielle system, og som en modreaktion på dollarens anvendelse som våben er der opstået en ny international valuta, og det indebærer, at vi befinder os i et meget farligt tidsrum, indtil vi når frem til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

"Jeg synes, at jeg er ganske håbeful, hvis for eksempel denne fredsklub, som [Brasiliens præsident] Lula taler om, hvis en sådan gruppe af nationer kunne bringe dette på dagsordenen, så er jeg overbevist om, at dette er løsningen på alle tidens problemer. Fordi udviklingslandene, Den alliancefrie Bevægelse, oplever en renæssance lige nu; de genoptager kampen

for at gøre op med kolonialismen. Ånden fra Bandung er genopstået. Efter min mening er det virkelig på høje tid, at vi overgår til en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling for alle mennesker på denne planet, udrydder fattigdom og underudvikling. "Det nye navn for fred er udvikling". Det var den sætning, som pave Paul VI skabte i 1967 i sin encyklika *Populorum Progressio*, Om folkenes udvikling, om behovet for at alle mennesker udvikler sig. Jeg finder, at det er det eneste grundlag for fred: Udvikling for alle. [<https://www.papalencyclicals.net/paul06/p6develo.htm>]

"Så jeg håber, at der på denne konference, men også i den næste periode, blandt de mennesker, der kæmper for fred, bør finde en seriøs diskussion sted, eftersom det at være imod krigen er det allerførste skridt. Hvis folk ikke vågner op til denne erkendelse, så glem det! Men så kommer spørgsmålet: Hvordan kan vi fjerne årsagerne til krig endegyldigt og definitivt? Dette kan kun ske gennem et retfærdigt system, hvor hver enkelt suveræne nation har ret til at vælge sin egen udviklingsvej, men hvor den har al den kredit, som den behøver, og det kræver en seriøs diskussion. Jeg er overbevist om, at det er mit meget presserende anliggende at inddrage dette spørgsmål om den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur til debatten." [https://youtu.be/yvb5qML-_os?t=10263]

Lyndon LaRouche, FDR og den "nye ånd fra Bandung"

Den 30. januar 2023 (EIRNS) -Vi mindes i dag, seks dage før Schiller Instituttets konference den 4. februar, "The Age of Reason, or the Annihilation of Humanity?", præsident Franklin Delano Roosevelts, født den 30. juli 1882, mission efter Anden

Verdenskrig. Selv om FDR ikke levede til krigens afslutning, blev hans vision vedtaget og videreført gennem ord og handlinger fra veteranen fra Anden Verdenskrig, Lyndon LaRouche. Hele LaRouches voksne liv, især fra 1945 til sin død den 12. februar 2019, var viet til at udrydde den britiske, belgiske, portugisiske, hollandske og franske kolonialisme.

Nu er dette neoimperiale system i sin endelige fase af sammenbrud og angriber den fremvoksende verdensalliance, der er udtrykt ved BRICS-Plus-processen og Bælte & Vej-Initiativet (som begge var påvirket af LaRouches og hans medarbejderes økonomiske politik, programmer og kampagner siden forslaget om Den Internationale Udviklingsbank (IDB) fra 1975). Dets "grønne malthusianisme" afslører et satanisk syn på menneskeheden. Det kan prale af en rovdyrisk, kannibaliserende økonomisk praksis, der matcher den. Denne imperialistiske, racistiske praksis, disse "metoder fra det 18. århundrede", som Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet imod, blev mere end én gang fordømt af FDR over for en oprørt Winston Churchill. Churchills svar var: "Jeg er ikke blevet kongens premierminister for at lede afviklingen af det Britiske Imperium".

På et EIR-seminar i oktober 1997 identificerede LaRouche den bedste måde at forårsage hjerteanfald hos imperialister af Churchillansk oprindelse: befri verdens befolkninger gennem teknologiske fremskridt, der opnås gennem teknologioverførsel. Det er den proces, der nu er i fuld gang i hele verden, men især på det afrikanske kontinent, som de "teknologiske apartheid"-kræfter i "Grøn NATO", Great Reset, vender sig voldsomt og morderisk imod. LaRouche udtalte: "Denne evne til at overføre teknologi og udvikle den, afhænger af forholdet mellem antallet af personer, der er produktivt beskæftiget i en maskinværktøjssektor i forhold til det samlede antal beskæftigede i økonomien. Det vil sige: forholdet mellem det teknologiske fremskridt pr. indbygger i maskinværktøjssektoren og det forventede teknologiske fremskridt pr. indbygger i

arbejdsstyrken som helhed. Dette er nøglen, den uundværlige nøgle til økonomisk fremskridt: Uden den kan man ikke få det... Og derfor er det afgørende for alle disse dele af verden, hvad enten det er Afrika, Sydasien eller Østasien, at sikre verdens sektorer retten til udvikling. Retten til udvikling omfatter uddannelse, udvikling af infrastruktur og frem for alt evnen til fremstilling af værktøjsmaskiner, uden hvilken man ikke kan få en kontinuerlig og bæredygtig udvikling.” (https://larouchepub.com/eiw/public/1997/eirv24n44-19971031/eirv24n44-19971031_052-the_usa_china_strategic_partners-lar.pdf)

FDR's synspunkt, ikke blot som reaktion på Churchill, men som reaktion på den imperialistiske menneskeopfattelse, der kom til udtryk i det, han var vidne til under sine besøg i den britiske koloni Gambia i Afrika, var, at Storbritannien var ansvarlig for “et helvedeshul”. Vedrørende selve ideen om imperialistisk styre, som FDR mente skabte forudsætningerne for de grusomheder, der blev kaldt 1. og 2. verdenskrig, erklærede han: “De [som] søger at etablere regeringssystemer baseret på regulering af alle mennesker foretaget af et fåtal individuelle herskere ... betegner dette som en ny orden. Det er ikke nyt, og det er ikke en orden.” Vi ser og hører ekkoet af dette overalt omkring os i dag. Nationerne i den transatlantiske sektor og deres borgere vågner op og konstaterer, at de befinder sig i en krig med Rusland og Kina, som ingen ønsker, bortset fra “en håndfuld individuelle herskere”, der ofte dikterer de “demokratiske valgte regeringers” handlinger, hvor borgerne overvåges og kontrolleres 24 timer i døgnet. Det kaldes “sociale medier” og er interaktivt spionsoftware, der foregår 24 timer i døgnet. Amerikanske generaler meddelte i denne uge, at USA vil være i krig med Kina i 2025. Så sent som i sidste uge blev Amerika og Europa gennem udtalelser fra den tyske udenrigsminister, NATO-marionetten Annalena Baerbock, og andre informeret om, at vi er i krig med Rusland. Krigen bliver angiveligt udkæmpet for at forsvare den “nye, regelbaserede verdensorden”.

Men der findes et andet, reelt begreb for et lovligt, suverænt styre – en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, som var ønsket hos de over 100 nyoprettede nationer, der opstod efter Anden Verdenskrig, begyndende med Indien og Mahatma Gandhis vellykkede ikke-voldelige bevægelse. FDR ville have været meget positiv over for det, som Gandhis bevægelse opnåede, hvis han havde levet og bevidnet det. Gandhis åndelige efterkommere, herunder Indira Gandhi, Jawaharlal Nehrus datter, arbejdede sammen med LaRouche'erne for at tilføre Gandhis fredsbegreb et økonomisk indhold.

I den dialog, som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche førte med verdens ledere fra 1970'erne og fremefter, herunder José López Portillo fra Mexico, Indira Gandhi fra Indien og mange andre; og i deres arbejde med personer som Guyanas fremragende udenrigsminister Fred Wills og Ugandas tidligere præsident Godfrey Binaisa, som begge blev direkte tilknyttet Schiller Instituttet, førte det til, at mange "lyttede til Lyndon LaRouches kloge ord". I Kina og Rusland, og i disse lande på hver sin måde, var denne dialog med LaRouche særlig og yderst frugtbar. I begge tilfælde overtog intelligentsiaen fra disse nationer ikke blot elementer, men også den indstilling, i hvert fald delvist, der lå til grund for LaRouches unikke gennembrud inden for fysisk økonomi, især hans revolutionerende tilgang til begreberne arbejde, energi og teknologisk fremskridt.

Sidste år skrev den russiske økonom Sergei Glazyev, som personligt diskuterede økonomi med LaRouche for over 20 år siden, i anledning af LaRouches 100-års fødselsdag: "Hvis verdens nationers ledere havde lyttet til Lyndon LaRouches stemme, så var det måske lykkedes os at undgå de sociale omvæltninger, som vi står over for i dag som følge af sammenbruddet af verdens finansielle og økonomiske system, der er baseret på ubegrænset udstedelse af dollar og andre vestlige reservevalutaer... Lyndon LaRouche så årtier fremad. Han advarede USA og dets partnere om det uundgåelige

sammenbrud af deres finansielle ekspansionspolitik, hvor spekulanternes interesser overskygger den nationale interesse og økonomiens udvikling. De globale spekulanter og verdensoligarkiet, som er parasitter på den pengemæssige udstedelse af verdensvalutaer, brød sig i høj grad ikke om LaRouche på grund af dette. Han blev forfulgt og risikerede fængselsstraf. Han stillede flere gange op til præsidentvalget i USA, og hvis Lyndon LaRouche var blevet valgt til præsident, ville verden i dag udvikle sig stabilt. Der ville ikke være det voksende kaos, der ville ikke være de verdensomspændende krige og provokationer, som det globale oligarki udøver for at afskrive sin gæld.”
(https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html)

Glazyev er blot én af flere personer i og omkring regeringer over hele verden, som er parat til at gøre brug af Lyndon LaRouches ideer om fysisk økonomi for at udkonkurrere den økonomisk og strategisk tilbagestående neoliberale/neokonservative militærstrategi, kaldet “Global NATO”. I en kommentar om sidstnævnte under forberedelsen af lørdagens konference sagde Helga Zepp-LaRouche for nylig: “Jamen, jeg tror, at konferencens emner vil være særdeles aktuelle, og i betragtning af at man har denne optrapning, med Leopard 2- kampvogne, man har bestræbelserne på at øge det Globale NATO, EU-NATO-aftalen, den japansk-britiske aftale, den såkaldte gensidige samarbejdsaftale; AUKUS mellem Australien, USA, og Storbritannien – så der er et helt klart tegn på, at det Globale NATO forbereder sig på et opgør med Rusland og Kina, og flere og flere mennesker, især i det Globale Syd, er ved at blive opmærksomme på dette...”

Så selv om det kan forekomme, at den nuværende fremdrift mod krig, der stammer fra “et gammelt, vanvittigt, blindt, sygt og døende” transatlantisk oligarki, er altomfattende og uafvendelig, er det ikke tilfældet. Der er en ny Bandung-ånd, der præger verden, og som er mere magtfuld end dette dødsdømte

finanspolitiske systems døds kvaler, som færre og færre mennesker har tillid til. Den omfattende Fælleserklæring den 4. februar 2022, "China-Russia Joint Statement on International Relations Entering a New Era", afspejler for dem, der kender historien om det der blev kaldt "den kinesisk-sovjetiske splittelse", brugen af ideerne fra den Westfalske Traktat fra 1648, ikke blot for at stoppe en krig, men for at skabe en fred, der er mere dynamisk, da den er teknologisk optimistisk, end den kulturelle pessimisme i det malthusianske "kanonbådsdiplomati, der leder efter monstre at dræbe". I mellemtiden, mens Janet Yellen fra det amerikanske finansministerium, Jens Stoltenberg fra NATO og Tony Antony Blinken fra udenrigsministeriet trasker rundt i verden og forsøger at hverve Afrika, Asien og Sydamerika til deres krig mod civilisationen kaldet "Projekt Demokrati", er det da aldrig faldet dem ind, at de, set fra de befolkningers synspunkt, som de formaner, afpresser og truer, moralsk set ikke har noget tøj på?

Hvis vi skal forhindre atomkrig under de nuværende omstændigheder i verden, kræver det, at vi fremlægger en vision og et løfte om en fremtid, som folk kan fornemme er lige uden for deres fatteevne, men som samtidig er inden for rækkevidde, hvis de udvider deres bevidsthed hinsides den snævre rækkevidde af deres falske aksiomer om menneskehedens natur. Tag fat i de ti principper for en ny international sikkerheds-og udviklingsarkitektur, og så vil initiativet for fred, der blev påbegyndt af Pave Frans og fremskyndet gennem bestræbelser som f.eks. lørdagens konference, blive en realitet.

Forhandl som gjaldt det livet

Den 24. januar 2023 (EIRNS) – Under enormt pres fra USA og andre NATO-medlemmer har Tyskland truffet en beslutning, der dramatisk øger faren for en hurtig og uigenkaldelig udvidelse af den konflikt, som i øjeblikket er geografisk centreret i Ukraine. Forbundskansler Olaf Scholz meddelte, at Tyskland har givet efter for kravene og vil sende sine Leopard 2-kampvogne til Ukraine og tilmed tillade andre nationer at eksportere Leopard 2-kampvogne, der er i deres besiddelse. Ved at levere disse kampvogne til et regime, der søger at erobre Krim, taber Tyskland endnu en gang sine kampvogne i Rusland. Er der mulighed for, at Rusland kan undlade at reagere?

Fyodor Lukyanov, forskningschef for Valdai International Discussion Club, oplyste til TASS, at Rusland ikke kun vil true med at gengælde, men rent faktisk vil gøre det. “Der vil blive gennemført angreb på forsyningsruter og lagerhuse. Hvis vi fortsætter med at tolerere sådanne tilførsler, så vil den sidste frygt i Vesten fordufte: Hvad nytter det at være forsigtig, hvis Rusland undlader at gøre gengæld?”

Boris Johnson var netop i Kiev, hvor han sørgede for at holde de lokale på rette kurs og udbredte fortællingen om, at Rusland vil tøve, at det ikke vil bruge sit atomvåbenarsenal til at forsvare sig mod en opdeling af sit suveræne territorium. Husk på RUSI's politiske forslag om at udnytte et truende opgør om Krim til at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og overgive sig.

Den tyske forsvarsminister, Boris Pistorius, gentog tirsdag, at “NATO bør undlade at blive en part i krigen”. Det er ved at være for sent.

Idet han ikke er tilfreds med en verden, hvor USA udelukkende konfronterer én stor atommagt, planlægger formanden for Repræsentanternes Hus, Kevin McCarthy, angiveligt at besøge

Taiwan til foråret, og Pentagon er allerede i gang med forberedelserne vedrørende den fornødne logistik. Et sådant besøg vil blive modsvaret af en mindst lige så kraftig kinesisk reaktion, som den der fulgte efter Nancy Pelosis besøg i august 2022, hvor Kina indledte omfattende militærmanøvrer, herunder i det område, der ville udgøre Taiwans territorialfarvand, hvis det ellers var en suveræn nation, og indførte et forbud mod import af bestemte produkter fra Taiwan.

Det er i denne sammenhæng, at Bulletin of Atomic Scientists opdaterede sit dommedagsur for 2023, og nu indstillede det ved 90 sekunder til midnat – 10 sekunder tættere på end sidste års 100 sekunder – og efter eget udsagn “det tætteste på en global katastrofe, det nogensinde har stået”.

I lyset af 2022-meddelelsen havde Helga Zepp-LaRouche udsendt en erklæring den 6. februar med titlen: “100 sekunder til midnat på dommedags-uret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!” Zepp-LaRouche indledte med at påpege, at de fem atommagter og permanente medlemmer af FN’s Sikkerhedsråd netop havde bekræftet, at “en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes” i en erklæring, der blev udsendt i begyndelsen af 2022. Hun påpegede derefter, at USA’s strategiske kommando ikke desto mindre lancerede deres Global Lightning-øvelse, der har til formål at teste beredskabet i de amerikanske atomstyrker, kun få uger efter denne fælles erklæring i FN. Øvelsen skulle simulere en “udvidet” atomkrig, hvilket fik Helga Zepp-LaRouche til at spørge:

“Hvem ville være i stand til at overleve en sådan forlænget atomkrig? De få mennesker der kan søge tilflugt i dybe underjordiske bunkere? Det får de morbide fantasier fra Dr. Strangelove til at ligne en børnefødselsdag.”

I sin erklæring påpegede Zepp-LaRouche, at disse atomøvelser ikke kun var rettet mod Rusland, men også mod Kina. Hun henviste til, at Vladimir Putin og Xi Jinping netop havde

udsendt deres 16-siders dokument med titlen: "Fælles erklæring fra Den russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser, der går ind i en ny æra og den globale, bæredygtige udvikling", som hun beskrev som en opfordring til at "erstatte geopolitisk konfrontation med økonomisk samarbejde som grundlag for en fælles sikkerhedspolitik".

Zepp-LaRouche afsluttede sin 2022-erklæring med at opfordre til oprettelsen af "en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter sikkerhedsinteresser for alle stater på jorden", baseret på "principperne i den Westfalske Fred".

Selv om gruppen bag dommedagsuret placerer ansvaret for konflikten næsten udelukkende hos Rusland, opfordrer den til forhandlinger: "At finde en vej til seriøse fredsforhandlinger kunne i høj grad bidrage til at mindske risikoen for en optrapning. I denne tid med en global fare uden fortilfælde er det nødvendigt med en samordnet indsats, og hvert sekund tæller."

Ja, hvert sekund tæller, men den eneste vej fremad nu er vedtagelsen af Helga Zepp-LaRouches 10 principper.

Deltag i Schiller Instituttets konference den 4. februar, "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?", og gennemlæs Zepp-LaRouches 2022-erklæring:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/02/07/100-seconds-to-midnight-on-the-nuclear-war-clock-we-need-a-new-security-architecture/>

Foto: Emil Tim, Pexels CC0

At erkende fejl som nøglen til genoprettelse

Den 22. jan. 2023 (EIRNS) – Har det amerikansk-britiske NATO-system fejlet? Mon dets kontrollører ville opdage det?

Det engang så stolte USA, der blev dannet i en revolution mod det, som på daværende tidspunkt var verdens ondeste imperium, ser sin økonomiske magt smuldre, sin valuta miste den fremtrædende plads, den forventede levealder falde, og dets bestræbelser på at samarbejde med Storbritannien og NATO for at knuse Rusland og inddæmme Kina vakle. Den finansielle slimskimmel, der er mest udbredt i City of London og Wall Street, nægter at slippe sit snyltende greb om den fysiske økonomi og kræver uophørlig pengetrykning og eksploderende gælds niveauer for at tilfredsstille sine krav.

Alliancen mellem USA og Storbritannien er nu som en galning, der truer Rusland: "Jeg er skør nok til at indlede direkte krigsførelse mod jeres territorium, og jeg tror I vil bøje jer. I kommer ikke "rigtig" til at bruge atomvåben!"

Har galningen ret? Bluffer Rusland?

Hvad vigtigere er: Skal hele verden holdes som gidsel i en strid om, hvem der administrerer den lille del af kloden, som det drejer sig om her? Hvem skal bestemme udfaldet? Er befolkningerne i NATO-landene parate til at tage udfordringen op?

Nogle giver udtryk for et dybfølt engagement i at overvinde sexisme, hvidt overherredømme, transfobi osv., men hvor er opstanden mod en atomkrig, der vil kunne udrydde alt menneskeliv på planeten og det meste andet liv i øvrigt?

I nogle områder er sugerør og plastikposer og gaskomfurer ulovlige, mens marihuana er OK. Man må måske ikke have lov til at bruge sine penge på mentolcigaretter, men 45 milliarder dollars sendes uden videre til Ukraine.

Der kan ikke gøres noget for at afhjælpe de katastrofale transportproblemer, og forskningen i kernefusion er sørgeligt underfinansieret, men vi har alle pengene i verden (eller som vi kan trykke) til at modarbejde Kina, som er den førende motor for økonomisk vækst på verdensplan, samtidig med at vi er på vej mod en atomudveksling med Rusland.

Der er masser af simple sammenligninger fra Anden Verdenskrig – skal vi igen høre om ” eftergivenhed” og ”München” – men den mest dramatiske parallel, nemlig at tyske kampvogne bevæger sig ind på russisk territorium (som i et vanvittigt forsøg på at indtage Krim), er tilsyneladende blevet forbigået af kommentatorerne.

I visse situationer må man fastholde sine principper og droppe alle praktiske hensyn! Men spørgsmålet om, hvem der skal varetage forvaltningen af Krim-halvøen, er ikke et sådant tilfælde.

Dette vanvid – hvis det forbliver upåagtet, uanfægtet og uændret – vil betyde den frygtelige død for alle mennesker på jorden samt at intet nyt menneske nogensinde vil blive født igen.

Men sådan er vores fælles fremtid, såfremt magthaverne – som nægter at overveje en verden, som de ikke regerer, som nægter at acceptere, at verdensøkonomiens tyngdepunkt er flyttet til Asien og det Globale Syd, som lukker af for den sandhed, der indhyller dem, at deres system, deres herredømme er ophørt – hvis disse mennesker ikke bliver stoppet. Det vil udelukkende være muligt gennem en massiv og lidenskabelig indsats for en verden, der er engageret i fred gennem udvikling, i erkendelse af at alle mennesker er skabt lige og er udstyret med de

kreative åndsevner, der adskiller vores art fra alt andet kendt liv, i vores evne til at ændre vores forhold til naturen, til hinanden og til fremtiden.

Se LaRouche-Organisationens interview med Steven Starr om dybden af det ragnarok, vi står over for, og det kommende interview med Paul Gallagher om den epokegørende transformation af økonomien, som vil udspringe af fusionskraft.

(<https://laroucheorganization.com/article/2023/01/21/interview-nuclear-expert-steven-starr-could-we-win-nuclear-war>)

Den 4. februar bør du sørge for sammen med dine venner at deltage i Schiller Instituttets konference "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?" (Fornuftens tidsalder eller menneskehedens udslettelse).

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

**Schiller Instituttets
konference, 4. februar kl 16
eller senere.**

**Fornuftens tidsalder eller
menneskehedens
tilintetgørelse? Nu med**

opdateret program!

Se også 2. panel her.

Panel 2:

Den 17. januar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet offentliggjorde i dag invitationen til en international (online) konference den 4. februar:

The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?

Schiller Instituttets konference

Den 4. februar 2023

To paneler, live kl. 16-19 og kl. 20-23 dansk tid eller senere.

Vi befinder os midt i en epokegørende forandring, men meget forskellig fra den som den tyske kansler Scholz har omtalt. Vi befinder os i slutningen af den koloniale undertrykkelses æra. Landene i det Globale Syd kræver nu deres medfødte ret til udvikling.

Den gamle orden, som hverken overholder regler eller er i orden, forsøger at forhindre en ændring af status quo, som beskytter milliardærernes rettigheder, men ignorerer de milliarder af mennesker, der lider under armodet.

Der er nu et forsøg på at etablere et Globalt NATO gennem et sammenkoblet netværk af militære traktater, NATO-EU-aftalen, AUKUS (Australien-UK- US-partnerskabet), den britisk-japanske "aftale om gensidig tilgængelighed", som mere og mere ligner en march mod et globalt opgør med Rusland og Kina, hvis fremgang ses som en eksistentiel trussel. Ifølge folk som Evan Ellis, der er USA's War College's førende ekspert i forholdet mellem Latinamerika og Kina, vil der senest i år 2027 opstå en uundgåelig krig mod Kina om Taiwan, og denne krig vil have

global karakter. Ellis hævder derfor, at de latinamerikanske lande ikke kan tillades at samarbejde med Kina, fordi de mange infrastrukturprojekter i regionen vil blive udnyttet af Kina i den forventede globale konflikt som "mellemliggende stationeringsbaser" for angreb på USA's forsyning af fødevarer og vigtige mineraler eller måske direkte "mod USA's kerneland".

Det burde stå klart for ethvert fornuftigt menneske at: Den globale krig vil blive en atomkrig, og det vil medføre civilisationens afslutning. Så det er fuldstændig vanvittigt at planlægge en sådan. Og at nægte landene i det Globale Syd adgang til samarbejde med BRI ("Bælte- og Vej-Initiativet"), som for første gang indgyder håb til udviklingssektoren om at overvinde fattigdom og underudvikling, er decideret ondskabsfuldt.

Det er derfor mere presserende end nogensinde før at samle de fredelige kræfter i alle verdens lande, som forstår, at vi er nødt til at skifte til et nyt paradigme i internationale forbindelser. Vi er absolut nødsaget til at overvinde geopolitikken, som førte til to verdenskrige i det 20. århundrede. Vi må gennemføre en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresser for hvert enkelt land på planeten – en lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred – og vi må indse, at der ikke kan være fred uden udvikling.

Vi må drøfte de principper, som menneskehedens fremtidige orden kan bygges på, så vi kan blive i stand til at forvalte vores samfund. Den fremtidige verdensorden bør garantere liv og kreativt afsæt for alle mennesker på planeten og skal derfor gøre op med sult, fattigdom og underudvikling. Vi er nødt til at udtænke og skabe institutioner, der kan realisere disse mål. Der findes mange nyttige historiske referencepunkter for opbygningen af en ny orden, f.eks. FDR's oprindelige intentioner med Bretton Woods-systemet, der skulle øge levestandarden markant i landene i det Globale Syd, såvel

som FN-pagten. Der er forslagene fra Kina om GSI, det Globale Sikkerhedsinitiativ, og GDI, det Globale Udviklingsinitiativ.

Vi er helt klart nået til en korsvej i menneskehedens historie, hvor vi enten udsletter os selv i en global atomkrig, eller også indser vi vores potentiale som den eneste hidtil kendte kreative art i universet og derfor søger en løsning, der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft. Et godt eksempel på denne tankegang blev skænket verden af Nikolaus af Cusa med hans "Coincidentia Oppositorum", Modsætningernes Sammenfald, som går ud fra en forståelse af, at den Ene har en højere magt end de Mange. Dette er grunden til, at Pave Frans' tilbud om at stille Vatikanets lokaliteter til rådighed for omgående fredsforhandlinger uden forhandsbetingelser mellem Rusland og Ukraine må støttes.

Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på jorden i overensstemmelse med universets sande fysiske love, hvilket også vil give anledning til en ubegrænset optimisme med hensyn til den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen. Hvis vi ændrer vores tankegang på dette område, kan vi forme vores fremtid i en grad, som kun få mennesker i dag har en anelse om. Vi kan snart anvende kernefusionskraft kommercielt og løse energiknapheden; vi kan samarbejde om at gøre Afrika til fremtidens lovende kontinent; vi kan samarbejde om international rumforskning og -rejser; vi kan forøge levealderen ved at opdage helbredelsesmetoder for mange sygdomme, og vi kan skabe en ny kulturel renæssance for at fejre vores arts kreativitet, for blot at nævne nogle få af de mange vidunderlige ting, som vi vil kunne udrette.

For at drøfte disse forskellige muligheder, der byder sig til på dette brydningspunkt i historien, opfordres du til at deltage i vor forestående konference!

Nedenstående er et foreløbigt program for Schiller

Instituttets konference “The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?”, der finder sted den 4. februar.

Panel 1: How Nuclear World War III Can Be Avoided

Saturday, 10:00 am EST; 4:00 pm CET

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, The Schiller Institute: “How to Avoid Nuclear War: The Nature of Man”

H. E. Donald Ramotar (Guyana), former President of Guyana: “Russia/Ukraine and its Importance for the Global South”

Amb. Chas Freeman (United States), former Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China: “We Must Change America to Avert War”

Dr. Jur. Wolfgang Bittner (Germany), Jurist, Author: “We Are in War Mode”

Sam Pitroda (U.S./India), Telecom and IT Innovator; “Potential for Peace in a Hyperconnected World”

Diane Sare (United States), candidate for U.S. Senate (New York); **Nick Brana** (United States), National Chairman, People’s Party; **Angela McArdle** (United States), Chairwoman, Libertarian National Committee: “Can Americans Put Aside Their Divisions to Stop Nuclear War?”

Religious Leaders (United States)

Question and Answer Session

Panel 2: The Name of Peace: A New Security and Economic Development Architecture

Saturday, February 4, 2023, 2:00 pm EST; 8:00 pm CET

Moderator: Dennis Small, The Schiller Institute and Executive Intelligence Review (EIR)

Jacques Cheminade (France), President of Solidarité et Progrès party, former Presidential candidate: “LaRouche’s Design for the New Paradigm”

Shakeel Ahmad Ramay (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development: “Sustainable Peace through Inclusive Development: A Case Study of GDI and GSI”

Prof. Liu Haifang (China), Beijing University: “EU-China-Africa Relations and the New Architecture”

Dr. Fred M’membe, (Zambia), President of the Socialist Party of Zambia; former editor, Zambia Post; former Presidential candidate

Elison Karuhanga (Uganda), Attorney; Expert in Energy Law; former State Attorney, Directorate of Civil Litigation, Attorney General’s Chambers.

Prof. Yoro Diallo, (Mali/China), Executive Director, Center for Francophone Studies, Director, African Museum, Institute of African Studies, Zhejiang Normal University, China: “Sino-Africa Cooperation: Building a Community of Peace and Shared Development”

Marcelo Muñoz (Spain), Founder and President Emeritus of Cátedra China think tank, “If Europe Decouples from China, It Will Sink into Poverty”

Julio De Vido (Argentina), former Minister of Planning and Public Investment, former member of Congress: “BRICS-Plus: Bringing the Belt and Road Initiative into the Americas”

Pedro Pinho (Brazil), President, Association of Petrobras Engineers (AEPET): “Brazil Must Back its BRICS Partners to End the Unipolar World Order”

Celeste Sáenz de Miera (Mexico), Secretary General, Mexico Journalists Club

Question and Answer Session

Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204

Foto: Pixabay, CC0

De historiske korsveje i 2023

Den 5. januar 2023 (EIRNS) – “I forbindelse med et hidtil uset pres og provokationer fra Vesten forsvarer vi vores principielle holdninger og beskytter ikke kun vores egne interesser, men også interesserne hos alle dem, der støtter en ægte demokratisk verdensorden og landenes ret til frit at bestemme deres skæbne”, sagde den russiske præsident Putin under sit video topmøde med den kinesiske præsident Xi den 30. december.

“Præsident Xi understregede, at verden nu er nået til endnu en historisk korsvej”, står der i det kinesiske referat af topmødet. “At vende tilbage til en koldkrigsmentalitet, fremprovokere splittelse og fjendskab og opildne til konfrontation mellem blokke, eller at handle ud fra menneskehedens fælles bedste, at fremme gensidig respekt og win-win-samarbejde – tovtrækkeriet omkring disse to tendenser tester visdommen hos statsmænd i de store lande.”

Forholdet mellem de to ikke-NATO-medlemmer af Sikkerhedsrådet er blevet styrket af de uophørlige og tiltagende provokationer mod dem, foretaget af blokken USA-Storbritannien-NATO, der forsøger at ødelægge dem som forbilleder på den uafhængige

suverænitet, som de håbefulde unipolære herskere ikke kan tolerere. Det nylige angreb på Ruslands strategiske luftvåbenbase Engels-2 udgør en betydelig optrapning.

Blokken USA-Storbritannien-NATO har mindre og mindre at tilbyde verden – ud over elendige råd. Det er verden som helhed bevidst om. Den internationale samhandel bevæger sig væk fra dollars, idet energi- og lignende aftaler i stigende grad foretages i nationale valutaer. Sanktioner har haft en dybtgående virkning på verdensøkonomien og har drevet millioner af mennesker ud i fødevare-, gødnings- og energifattigdom, selv om Ruslands overskud på betalingsbalancens løbende poster stiger kraftigt. Af-dollariseringen, som er godt i gang, er ved at blive til en af-vestliggørelse.

Tænk på den filippinske præsident Marcos' særdeles vellykkede rejse til Kina i denne uge. Der blev underskrevet bilaterale aftaler for mange milliarder dollars. "Kina er Filippinernes stærkeste partner, og intet kan bremse videreførelsen og udviklingen af venskabet mellem Filippinerne og Kina", fastslog han. Forsøg på at få Filippinerne ind i en anti-Kina-alliance, f.eks. i forbindelse med stridigheder i Det Sydkinesiske Hav, er forfejlet.

På foranledning af patriark Kirill og med opmuntring fra den tyrkiske præsident Erdoğan, har præsident Putin erklæret en 36 timers våbenhvile for at give de troende mulighed for at fejre julen, der fejres den 7. januar i den ortodokse kirkes tradition. Desværre har Ukraine afvist våbenhvilen.

Hvem kan skabe fred? Og hvem bør man bringe til forhandlingsbordet?

Italiens premierminister Melonis tilbud om at bidrage til fredsforhandlinger blev afslået af det russiske udenrigsministeriums talsperson, Maria Zakharova: "Det er besynderligt for os at høre mæglingforslag fra nationer, der

har indtaget en utvetydig og ganske aggressiv anti-russisk holdning lige fra begyndelsen af den militære operation i Ukraine... I lyset af den dagsorden der driver Italiens holdning, kan vi naturligvis ikke betragte landet som hverken en 'ærlig mægler' eller en potentiel garant for fredsprocessen."

Fred er ikke blot et anliggende for forhandlinger mellem Ukraine og Rusland. Det er et spørgsmål om at bringe USA-Storbritannien-NATO's tilstræbte overherredømme til ophør og vedtage nye principper for internationale forbindelser og udvikling. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, har udsendt ti principper som grundlag for en sådan diskussion, og gennem sine meningsfæller fører hun overvejelserne fremad:

- Søndag den 8. januar kl. 14 amerikansk østlig tid vil Diane Sare være vært for en online politisk diskussion med titlen: "Can Nuclear War Be Avoided? Only If the U.S.A. Becomes Trustworthy", med Scott Ritter, oberst Richard Black, Steve Starr, Helga Zepp-LaRouche og andre.
- Tirsdag den 10. januar kl. 11 østpå vil Schiller Instituttet være vært for en internetdiskussion: "Do You Care about International Law, Frau Merkel?" med Ray McGovern, Scott Ritter, Helga Zepp-LaRouche, general (pensioneret) Dominique Delawarde, oberst (pensioneret) Alain Corvez og andre.
- Lørdag den 14. januar kl. 10 (kl. 16 dansk tid) vil LaRouche-bevægelsen være vært for et arrangement om bl.a. at genvinde USA's sjæl: "For at stoppe NATO's verdenskrig må vi afvikle 'JFK International Assassination Bureau'", hvor Garland Nixon, Helga Zepp-LaRouche og Ray McGovern vil deltage.
- I begyndelsen af februar vil Schiller Instituttet afholde en stor konference om "Ti principper for organisering af en ny international sikkerheds- og

udviklingsarkitektur”.

Zepp-LaRouches ti principper kan læses her: <https://laroucheorganization.com/article/2022/11/24/ten-principles-new-international-security-and-development-architecture>

Foto: James Wheeler, Pexels CC0

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen “Citizen Clark”

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglosfæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at

gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvis

verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at “det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed”, kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette “Nikolaj af Cusa”-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA’s udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den “højere årsag” til, at USA’s 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra “bjergtoppen”. Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA’s borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-“mini-topmødet” ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands

præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev oversat af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og

anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina

om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent."

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. "Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde... Dette er overordentlig positivt.

"Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder", for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som

Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det

femte princip: "Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord."

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens

mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Om faren for atomkrig: Tag bladet fra munden, før det er for sent

Den 15. dec. 2022 (EIRNS) – Verden befinder sig fortsat i farlige og optrappende omstændigheder i retning af atomkrig. Med en rækkevidde bestående af 2.000 atomspræghoveder, der er klar til affyring med kort varsel i Nordamerika og Eurasien, forsøger den vanvittige fraktion af høge i det globale NATO at indføre en fuldstændig mørklægning af kendskabet til denne virkelighed og af enhver stemme, der slår alarm mod den. Men vi kan bryde ud af krisen.

Der er iværksat hasteinitiativer. I dag kom Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, med en erklæring om en nødsituation i sin ugentlige webcast: "Om faren for atomkrig: Hvis der ikke er nogen stemmer, der taler åbent, kan det snart være for sent!" (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/12/15/webcast-on-the->

danger-of-nuclear-war-if-there-are-no-voices-speaking-out-it-may-soon-be-too-late/)

Oberst Richard H. Black (pensioneret) har indspillet videobudskabet den 14. december: "Vil NATO fremprovokere tredje verdenskrig med Rusland?"

Den 17. december, på lørdag, vil EIR News Service afholde et nødsymposium med titlen: "Peace On Earth, or Humanity's Doom? The Case for Negotiations", med mange strategiske tænkere og specialister, der vil konferere om yderligere tiltag. (<https://laroucheorganization.com/article/2022/12/14/eir-symposium-december-17-11am-est>)

I dag kom der et vigtigt eksempel på den form for ægte diplomati, der kan trække verden tilbage fra katastrofens afgrund. Der fandt en udveksling sted mellem Vatikanet og den russiske nation til gensidig fordel for alle. Vatikanet fremsatte en formel undskyldning for uheldige kommentarer om Rusland i et interview i november, og den russiske regering anerkendte straks denne anmodning.

Fra Rom: "Vatikanets statssekretariat undskylder over for den russiske part. Vatikanet har den største respekt for alle folk i Rusland, deres værdighed, tro og kultur, såvel som for andre lande og folk i verden."

Fra Moskva svarede udenrigsministeriets talskvinde Maria Zakharova: "Evnen til at indrømme sine fejl er stadig mere sjælden i nutidig international kommunikation. Denne situation viser, at bag Vatikanets opfordringer til dialog findes evnen til at føre en sådan dialog og til at lytte til samtalepartnerne. Jeg kan allerede nu bekræfte, at denne tilgang vækker oprigtig respekt. Vi mener, at denne hændelse er overstået, og vi håber, at vi kan fortsætte et konstruktivt samarbejde med Vatikanet."

Vatikanet gentog den 12. december pavens tilbud om at være vært for forhandlinger om at afslutte krigshandlingerne i

Ukraine. Derefter talte Vatikanets kontor i statssekretariatet den 13. december om behovet for en tilbagevenden til "Helsinki-ånden", med henvisning til diplomatiet i forbindelse med Helsinki-aftalerne fra 1975 om mekanismer til at sikre fortsat fred.

Dette er i øvrigt essensen af ånden fra den Westfalske Fred fra det 17. århundrede i praksis. Det er bestemt ikke udelukkende et "antikrigs"-eksempel, men selve indholdet af denne tilgang – at aktivt søge at tjene menneskehedens fælles interesser – der afspejles i de ti principper for dialog, som Helga Zepp-LaRouche foreslog den 22. november, og som kan diskuteres overalt.

Den samme tilgang fremgår tydeligt af den tale, som Kinas præsident Xi Jinping i dag afholdt via video ved åbningen af det tre dage lange ministermøde på højt plan til afslutning af COP15-topmødet om biodiversitet i Montreal. Han tilsidesatte konferencens præmisser om, at mennesket skader naturen, ved at indlede sin korte erklæring med princippet om, at menneskehedens udvikling og et "harmonisk økosystem går hånd i hånd". Han sagde, at vi kan "udnytte det Globale Udviklingsinitiativ til at skabe store fordele for alle..."

COP15/Konventionen om biodiversitet har været et parallelt spor til COP27/Konventionen om klimaet siden verdenstopmødet i Rio de Janeiro i 1992 for at fremme den neokolonialistiske idé om, at menneskeheden ødelægger jorden på grund af overbefolkning og aktivitet. Tiden er for længst inde til at gøre op med denne undergravende, antividenskabelige holdning.

Hvis vi i tide skaber et brud med truslen om atomar udslettelse, åbner vi samtidig vejen for en fælles indsats til en hidtil uset udvikling for menneskeheden – grundlaget for fred.

Helga-Zepp LaRouche sagde i sit nødbudskab i dag: "Hvis der ikke er nogen stemmer, der på fornuftig vis taler for at

bevare livsmulighederne, er det på forhånd givet, at det før eller senere vil være for sent! Lige nu er vi et skridt fra udslettelse...

Så mød op på lørdag” – til det hasteindkaldte EIR-symposium “Fred på jorden eller menneskehedens undergang- argumenter for forhandlinger” – “og prøv for alvor at vække dine naboer, dine venner og dine kolleger, for hvis det ikke lykkes os at gøre det, kan det meget snart en skønne dag være for sent”. (<https://laroucheorganization.com/article/2022/12/14/eir-symposium-december-17-11am-est>)

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen “Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop” (“La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo”).

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for “ytringsfrihed”. Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som “fortællingen”. For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til

lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal "afvise" falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for "civilisationens stjernestund" [Sternstunde der Menschheit], for når

Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville "bevæge sig en tomme" mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjollede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af

de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Tredivårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror, at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem

videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliteerne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift Concordantia Catholica. Der udviklede han

for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyran.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at

overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgyldige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for

økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldige tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og

dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have "det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden". Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om *Coincidentia Oppositorum* – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke "min interesse mod din interesse", for at vende tilbage til Benito Juárez' sætning: "Den andens interesse indebærer alle andres interesse", hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde

indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et

anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at

bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskeheden til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskeheden værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]